

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/2464 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 декември 2022 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 537/2014, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Директива 2013/34/ЕС, по отношение на отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 50 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В своето съобщение 11 декември 2019 г., озаглавено „Европейският зелен пакт“ (наричан по-нататък „Зеления пакт“) Европейската комисия пое ангажимент да преразгледа разпоредбите на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, отнасящи се до отчитането на нефинансова информация. Зеленият пакт е новата стратегия за растеж на Съюза. Той има за цел превръщането на Съюза в модерна, конкурентоспособна икономика с ефективно използване на ресурсите, без нетни емисии на парникови газове до 2050 г. Той също така има за цел опазването, съхранението и увеличаването на природния капитал на Съюза, както и защитата на здравето и благосъстоянието на гражданите на Съюза от свързани с околната среда рискове и въздействия. Зеленият пакт цели да се прекъсне връзката между икономическия растеж и използването на ресурсите и да се гарантира участието на всички региони и граждани на Съюза в осъществяването на социално справедлив преход към устойчива икономическа система, при който никой човек и никое място няма да бъдат изоставени. Той ще допринесе за постигане на целта за създаване на икономика, която работи за хората, за укрепване на социалната пазарна икономика на Съюза, като ще спомогне да се гарантира, че той е подготвен за бъдещето и постига стабилност, работни места, растеж и устойчиви инвестиции.

Тези цели са особено важни с оглед на социално-икономическите вреди, причинени от пандемията от COVID-19, и необходимостта от устойчиво, приобщаващо и справедливо възстановяване. С Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ целта за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. придоби задължителен характер в Съюза. Освен това в своето съобщение от 20 май 2020 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за биологичното разнообразие за 2030 г. — Да осигурим полагащото се място на природата в нашия живот“, Комисията се ангажира да гарантира, че до 2050 г. всички екосистеми в света ще бъдат възстановени, устойчиви и защитени по подходящ начин. Тази стратегия има за цел до 2030 г. биологичното разнообразие в Европа да поеме по пътя на възстановяването.

⁽¹⁾ ОВ С 517, 22.12.2021 г., стр. 51.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 10 ноември 2022 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 28 ноември 2022 г.

⁽³⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на Регламент (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1).

- (2) В своето съобщение от 8 март 2018 г., озаглавено „План за действие: Финансиране за устойчив растеж“ (наричан по-нататък „Плана за действие за финансиране за устойчив растеж“), Комисията определи мерки за постигане на следните цели: пренасочване на капиталовите потоци към устойчиви инвестиции, за да се постигне устойчив и приобщаващ икономически растеж, управление на финансовите рискове, произтичащи от изменението на климата, изчерпването на ресурсите, влошаването на околната среда и от социални проблеми, и насърчване на прозрачността и дългосрочната ориентираност във финансовата и икономическата дейност. Оповестяването от определени категории предприятия на актуална, съпоставима и надеждна информация за устойчивостта е предпоставка за изпълнението на тези цели. В рамките на изпълнението на Плана за действие за финансиране за устойчив растеж Европейският парламент и Съветът приеха редица законодателни актове. С Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ се определя начинът, по който участниците на финансовите пазари и финансовите съветници трябва да оповестяват на крайни инвеститори и собственици на активи информацията за устойчивостта.

С Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ се създава система за класификация на екологично устойчиви икономически дейности с цел увеличаване на устойчивите инвестиции и справяне със заблуждаващите твърдения за екологосъобразност относно финансови продукти, които неоснователно се определят като устойчиви. С Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾, допълнен от делегирани регламенти на Комисията (ЕС) 2020/1816 ⁽⁸⁾, (ЕС) 2020/1817 ⁽⁹⁾ и (ЕС) 2020/1818 ⁽¹⁰⁾, се въвеждат изисквания за оповестяването на екологична, социална и управленска информация за администратори на бенчмаркове и минимални стандарти за съставянето на бенчмарк на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение.

Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾ изисква от големите институции, които са емитирали ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, да оповестяват информация за рисковете от екологичен, социален и управленски характер, считано от 28 юни 2022 г. Пруденциалната рамка за инвестиционните посредници, създадена с Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾ и с Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹³⁾, съдържа разпоредби относно въвеждането на измерение за рисковете от екологичен, социален и управленски характер в процеса на надзорен преглед и оценка от компетентните органи и съдържа изисквания за оповестяване на рисковете от екологичен, социален и управленски характер за инвестиционните посредници, приложими от 26 декември 2022 г. На 6 юли 2021 г. Комисията прие и предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейските екосъобразни облигации като последващо действие във връзка с Плана за действие за финансиране за устойчив растеж.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13);

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход, бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, и свързаното с устойчивостта оповестяване на информация за бенчмаркове (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 17).

⁽⁸⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарка на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарка (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).

⁽¹⁰⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽¹²⁾ Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).

⁽¹³⁾ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

- (3) В своето съобщение от 17 юни 2019 г., озаглавено „Насоки относно оповестяването на нефинансова информация: Допълнение относно оповестяването на свързана с климата информация“ (наричани по-нататък „Насоки относно отчитането на свързана с климата информация“), Комисията подчерта предимствата за предприятията от отчитането на свързана с климата информация, по-специално благодарение на повишаването на осведомеността и разбирането на свързаните с климата рискове и възможности в рамките на дружеството, по-разнообразната база от инвеститори, постигането на по-ниски цени на капитала и подобряването на конструктивния диалог с всички заинтересовани лица. Освен това многообразието в управителните и надзорните съвети на дружествата би могло да влияе върху процеса на вземане на решения, корпоративното управление и издръжливостта.
- (4) В своите заключения от 5 декември 2019 г. относно запълбочаването на Съюза на капиталовите пазари Съветът подчерта значението на надеждната, съпоставима и актуална информация относно рисковете, възможностите и въздействията, свързани с устойчивото развитие, и призова Комисията да обмисли разработването на европейски стандарт за отчитането на нефинансова информация.
- (5) В своята резолюция относно устойчивите финанси от 29 май 2018 г. ⁽¹⁴⁾ Европейският парламент призова да се разработят допълнителни изисквания за отчитането на нефинансова информация в рамките на Директива 2013/34/ЕС. В своята резолюция относно устойчивото корпоративно управление от 17 декември 2020 г. ⁽¹⁵⁾ Европейският парламент приветства ангажимента на Комисията за преразглеждане на Директива 2013/34/ЕС и изрази необходимостта от създаване на цялостна рамка на Съюза за отчитане на нефинансова информация, съдържаща задължителни стандарти на Съюза за отчитане на нефинансова информация. Европейският парламент призова за разширяване на обхвата на изискванията за отчитане с включване на допълнителни категории предприятия и за въвеждане на изискване за одит.
- (6) В своята резолюция от 25 септември 2015 г., озаглавена „Да преобразим света: програма до 2030 г. за устойчиво развитие“ („Програмата до 2030 г.“) Общото събрание на Организацията на обединените нации (ООН) прие нова световна рамка за устойчиво развитие. В основата на Програмата до 2030 г. са залегнали целите за устойчиво развитие на ООН и тя обхваща трите измерения на устойчивостта: икономическо, социално и екологично. В съобщението на Комисията от 22 ноември 2016 г., озаглавено „Следващи стъпки към устойчиво европейско бъдеще — Европейски действия за устойчивост“, свързва целите за устойчиво развитие на ООН с рамката на политиката на Съюза, за да се гарантира, че всички действия и инициативи на политиката на Съюза, както в рамките на Съюза, така и извън него, включват тези цели от самото начало. В заключенията си от 20 юни 2017 г. „Устойчиво европейско бъдеще: Отговорът на ЕС на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие“ Съветът потвърди ангажимента на Съюза и на неговите държави членки за цялостно, съгласувано, всеобхватно, интегрирано и ефективно изпълнение на Програмата до 2030 г. в тясно сътрудничество с партньорите и другите заинтересовани страни.
- (7) С Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁶⁾ беше изменена Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация от страна на някои големи предприятия и групи. С Директива 2014/95/ЕС беше въведено изискване за предприятията да отчитат информация, отнасяща се най-малко до екологичните и социалните въпроси и до въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Във връзка с тези въпроси Директива 2014/95/ЕС изисква от предприятията да оповестяват информация в следните области: бизнес модел; политики, включително процеси на нащелна проверка; резултатът от тези политики; рискове и управление на рискове; както и ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност.
- (8) Много заинтересовани лица смятат термина „нефинансова“ за неточен, по-специално защото предполага, че въпросната информация не е от финансово значение. Все по-често обаче тази информация има финансово значение. Много организации, инициативи и работещи в областта на отчитането във връзка с устойчивостта я наричат „информация за устойчивостта“. Поради това за предпочитане е да се използва терминът „информация за устойчивостта“ вместо „нефинансова информация“. Поради това Директива 2013/34/ЕС следва да бъде изменена, за да се отрази тази промяна в терминологията.

⁽¹⁴⁾ ОВ С 76, 9.3.2020 г., стр. 23.

⁽¹⁵⁾ ОВ С 445, 29.10.2021 г., стр. 94.

⁽¹⁶⁾ Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ L 330, 15.11.2014 г., стр. 1).

- (9) Ако предприятията извършват по-добро отчитане във връзка с устойчивостта, крайните бенефициери ще бъдат отделните граждани и спестители, включително синдикати и представители на работниците, които в такъв случай ще бъдат информирани адекватно и поради това ще могат да участват по-активно в социалния диалог. Спестителите, които желаят да инвестират по устойчив начин, ще могат да сторят това, а всички граждани ще могат да се възползват от стабилна, устойчива и приобщаваща икономическа система. За да се реализират тези ползи, информацията за устойчивостта, оповестена в годишните отчети на предприятията, първо трябва да достигне до две основни групи потребители. Първата група потребители включва инвеститорите, включително лицата, управляващи активи, които искат да разберат по-добре рисковете и възможностите, които въпросите на устойчивостта пораждаат за техните инвестиции, както и въздействията на тези инвестиции върху хората и околната среда. Втората група потребители включва участници от гражданското общество, включително неправителствени организации и социалните партньори, които искат предприятията да носят по-голяма отговорност за въздействията на своите дейности върху хората и околната среда. Другите заинтересовани страни също могат да се възползват от оповестяването в годишните доклади информация за устойчивостта, по-специално за насърчаване на съпоставимостта между пазарните сектори и в рамките на отделните пазарни сектори.

Бизнес партньорите на предприятията, включително клиентите, могат да разчитат на информацията за устойчивостта, за да разберат и когато е необходимо да докладват за свързаните с тях рискове и въздействия, свързани с устойчивостта, по отношение на целите им вериги за създаване на стойност. Авторите на политики и агенциите по околната среда могат да използват тази информация по-конкретно на агрегирана основа, за да наблюдават екологичните и социалните тенденции, да използват информацията за екологичните отчети и да я предоставят за изготвянето на публичната политика. Малко отделни граждани и потребители използват пряко годишните отчети на предприятията, но те могат да използват информацията за устойчивостта непряко, например когато търсят съвет или становище от финансови съветници или неправителствени организации. Много инвеститори и лица, управляващи активи, купуват информация за устойчивостта от доставчици на данни — трети лица, които събират информация от различни източници, включително от публични корпоративни доклади.

- (10) Пазарът за информация за устойчивостта бързо се разраства, а ролята на третите лица — доставчици на данни придобива все по-голямо значение с оглед на новите задължения, които инвеститорите и лицата, управляващи активи, трябва да изпълняват. Като се има предвид наличието на повече дезагрегирани данни, информацията за устойчивостта следва да бъде на по-разумна цена. Очаква се измененията на Директива 2013/34/ЕС, предвидени в настоящата директива за изменение, да повишат съпоставимостта на данните и да хармонизират стандартите. Очаква се практиките на третите лица — доставчици на данни да се подобряват, а експертните знания в тази област да се увеличават, като се разкрие потенциал за създаване на работни места.
- (11) Търсенето на корпоративна информация за устойчивостта е нараснало през последните години, особено от страна на инвеститорската общност. Повишеното търсене е обусловено от променящия се характер на рисковете за предприятията и повишената информираност на инвеститорите за финансовите последици от тези рискове. Това важи особено за финансовите рискове, свързани с климата. Налице е и нарастваща информираност за рисковете и възможностите, произтичащи от други екологични въпроси, например загубата на биологично разнообразие, и от здравни и социални проблеми, включително детския и принудителния труд, за предприятията и инвестициите. Повишеното търсене на информация за устойчивостта се дължи също така на ръста на инвестиционните продукти, които изрично си поставят за цел да отговарят на определени стандарти във връзка с устойчивостта или да постигат определени цели, свързани с устойчивостта, и да осигурят съгласуваност с амбицията на Парижкото споразумение към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, прието на 12 декември 2015 г. (наричано по-нататък „Парижкото споразумение“), Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие и политиките на Съюза. Част от това повишение е логическо следствие от вече приетото законодателство на Съюза, а именно регламенти (ЕС) 2019/2088 и (ЕС) 2020/852. Част от това повишение би настъпило така или иначе поради бързо променящата се информираност на гражданите, предпочитанията на клиентите и пазарните практики. Пандемията от COVID-19 допълнително повиши потребностите на потребителите от информация, по-специално след като изложи на показ уязвимостта на работниците и на веригите на предприятията за създаване на стойност. Информацията за въздействията върху околната среда също е от значение в контекста на смекчаването на бъдещи пандемии, като влиянието на човешкия фактор върху екосистемите все повече се свързва с възникването и разпространението на болести.
- (12) Очаква се висококачественото оповестяване на информация по въпроси, свързани с устойчивостта, да бъде от полза и за самите предприятия. Повишеният брой инвестиционни продукти, насочени към постигането на цели за устойчиво развитие, означава, че качествено отчитане във връзка с устойчивостта може да подобри достъпа на дадено предприятие до финансов капитал. Отчитането във връзка с устойчивостта може да помогне на предприятията да идентифицират и да управляват собствените си рискове и възможности, свързани с въпросите на устойчивостта. То може да осигури основа за по-добър диалог и комуникация между предприятията и съответните заинтересовани страни, както и да им помогне да подобрят репутацията си. Нещо повече, ако отчитането във връзка с устойчивостта се основава на последователност под формата на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, това би довело до предоставянето на относима и достатъчна информация и по този начин значително би намалило ad hoc исканията за информация.

- (13) В доклада на Комисията от 21 април 2021 г. относно клаузите за преразглеждане в директиви 2013/34/ЕС, 2014/95/ЕС и 2013/50/ЕС и придружаващата го проверка за пригодност на рамката на ЕС за публично докладване от страна на дружествата (наричан по-нататък „Доклад на Комисията относно клаузите за преразглеждане и придружаващата го проверка за пригодност“) бяха установени проблеми по отношение на ефективността на Директива 2014/95/ЕС. Съществуват солидни доказателства, че много предприятия не оповестяват съществена информация по всички основни теми, свързани с устойчивостта, включително информация, свързана с климата, например всички емисии на парникови газове и фактори, които засягат биологичното разнообразие. В доклада също така се посочват ограничената съпоставимост и надеждност на информацията за устойчивостта като значителни проблеми. Освен това много предприятия, от които потребителите имат нужда да получат информация за устойчивостта, нямат задължение да докладват такава информация. Съответно съществува ясна необходимост от стабилна и финансово достъпна рамка за докладване, придружена от ефективни одитни практики, за да се гарантира надеждността на данните и да се избегнат заблуждаващите твърдения за екологосъобразност и двойното отчитане.
- (14) Ако не се предприемат действия в рамките на политиката се очаква несъответствието между информационните потребности на потребителите и предоставяната от предприятията информация за устойчивостта да нараства. Това несъответствие има значителни отрицателни последици. Инвеститорите не са в състояние да вземат предвид свързаните с устойчивостта рискове и възможности в своите инвестиционни решения. Натрупването на голям брой инвестиционни решения, които не са съобразени със свързаните с устойчивостта рискове, може да породи системни рискове, които да застрашат финансовата стабилност. Европейската централна банка (ЕЦБ) и международни организации като Съвета за финансова стабилност привлякоха вниманието към тези системни рискове, по-специално по отношение на климата. Освен това инвеститорите имат все по-малка възможност да насочват финансови ресурси към предприятия и към икономически дейности, които решават, а не задълбочават социални и екологични проблеми, което подкопава целите на Зеления пакт, на Плана за действие за финансиране за устойчив растеж, както и Парижкото споразумение. Неправителствените организации, социалните партньори, общностите, засегнати от дейностите на предприятията, и други заинтересовани страни са способни в по-малка степен да държат отговорни предприятията за въздействията на техните дейности върху хората и околната среда. Това води до избягване на отговорност и може да доведе до понижаване на доверието на гражданите в предприятията, което на свой ред може да има отрицателни въздействия върху ефикасното функциониране на социалната пазарна икономика. Липсата на общоприети показатели и методи на измерване, оценяване и управление на свързаните с устойчивостта рискове е пречка също така пред усилията на предприятията да гарантират устойчивост на своите бизнес модели и дейности. Липсата на информация за устойчивостта, предоставяна от предприятията, също така ограничава способността на заинтересованите лица, включително участниците от гражданското общество, синдикатите и представителите на работниците, да водят диалог с предприятията по въпросите на устойчивостта.
- (15) В доклада на Комисията относно клаузите за преразглеждане и в придружаващата го проверка за пригодност също така е установено значително нарастване на исканията към предприятията за предоставяне на информация по въпросите на устойчивостта с цел да се предприемат мерки за преодоляване на съществуващото несъответствие между потребностите на ползвателите от информация и наличната корпоративна информация за устойчивостта. В допълнение настоящите очаквания са, че предприятията вероятно ще продължат да използват различни рамки и стандарти и че това дори може да се засили, тъй като значението, което придобива информацията за устойчивостта, продължава да нараства. При липсата на действия в рамките на политиката с цел постигане на консенсус относно информацията, която следва да бъде отчитана от предприятията, разходите и тежестта за отчитаните се предприятия и за потребителите на такава информация ще се увеличат значително.
- (16) Съществуващото несъответствие по отношение на информацията увеличава вероятността отделни държави членки да въвеждат все по-силно различаващи се национални правила или стандарти. Различните изисквания за отчитане в отделните държави членки може да доведат до допълнителни разходи и сложност за предприятията, които извършват трансгранична дейност, с което ще се подкопае вътрешния пазар, и може да накърнят правото на установяване и свободното движение на капитали в целия Съюз. Тези различни изисквания за отчитане биха могли да затруднят също така съпоставимостта на отчитаната информация в трансграничен аспект, което ще подкопае съюза на капиталовите пазари.
- (17) Членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС се прилагат за големи предприятия, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, както и за предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, на консолидирана основа. Предвид нарасналите потребности от информация за устойчивостта от страна на потребителите допълнителни категории предприятия следва да бъдат задължени да оповестяват информация за устойчивостта. Поради това е целесъобразно да се задължат всички големи предприятия и всички предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията, да оповестяват информация за устойчивостта. В разпоредбите на настоящата директива за изменение, с които се изменят членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, изрично се определя обхватът на изискванията за отчитане във връзка с членове 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС. Поради това тези разпоредби не опростяват и не изменят друго изискване и ограничението по отношение на освобождаванията за предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, предвидено в член 40 от Директива 2013/34/ЕС, не се прилага.

По-специално предприятията, извършващи дейност в обществен интерес следва да не се третират като големи предприятия за целите на прилагането на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта. Съответно, на малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, които са предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, следва да се разреши да се отчетат в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия. Освен това всички предприятия майки на големи групи следва да изготвят информация за устойчивостта на равнище група. Също така, тъй като член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852 се позовава на член 19а и член 29а от Директива 2013/34/ЕС, предприятията, добавени към обхвата на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта, ще трябва също така да спазват член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852.

- (18) Предвиденото в настоящата директива за изменение изискване за големи предприятия, чиито ценни книжа не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, също да оповестяват информация за устойчивостта се обуславя главно от загрижеността за въздействието и отчетността на тези предприятия, включително чрез тяхната верига за създаване на стойност. Във връзка с това по отношение на всички големи предприятия следва да има еднакви изисквания за публично отчитане във връзка с устойчивостта. Освен това участниците на финансовите пазари също се нуждаят от информация от тези големи предприятия, чиито ценни книжа не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза.
- (19) Предвиденото в настоящата директива за изменение изискване предприятия от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, също да оповестяват информация по въпроси, свързани с устойчивостта, има за цел да отговори на потребностите на участниците на финансовите пазари от информация от такива предприятия, за да им се предостави възможност да разберат какви са рисковете и въздействията от техните инвестиции и да се спазят изискванията за оповестяване, предвидени в Регламент (ЕС) 2019/2088.
- (20) От предприятията от трети държави, които извършват значителна дейност на територията на Съюза, следва също така да се изисква да предоставят информация за устойчивостта, особено относно тяхното въздействие във връзка със социални и екологични въпроси, за да се гарантира, че предприятията от трети държави носят отговорност за въздействието си върху хората и околната среда и че са налице еднакви условия на конкуренция за дружествата, извършващи дейност на вътрешния пазар. Поради това предприятията от трети държави, които генерират нетен оборот от над 150 милиона евро в Съюза и които имат дъщерно предприятие или клон на територията на Съюза, следва да подлежат на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта. За да се гарантира пропорционалността и приложимостта на тези изисквания, прагът за нетен оборот повече от 40 милиона евро следва да се прилага за клоновете на предприятия от трети държави, а прагът относно това, дали предприятието се счита за голямо предприятие или за малко или средно предприятие, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията, следва да се прилага за дъщерните предприятия на предприятия от трети държави, тъй като тези дъщерни предприятия и клонове следва да отговарят за публикуването на отчета във връзка с устойчивостта на предприятието от трета държава. Отчетите във връзка с устойчивостта, публикувани от дъщерното предприятие или клон на предприятие от трета държава, следва да бъдат изготвени в съответствие със стандартите, които следва да бъдат приети до 30 юни 2024 г. от Комисията чрез делегирани актове.

Дъщерното предприятие или клонът на предприятие от трета държава следва също така да може да се отчита в съответствие със стандартите, приложими за предприятия, установени в Съюза, или в съответствие със стандарти, които се считат за еквивалентни съгласно акт за изпълнение на Комисията. В случай че съответното предприятие от трета държава не предоставя цялата информация, изисквана съгласно настоящата директива за изменение, въпреки положените максимални усилия от страна на дъщерното предприятие или клон на това предприятие от трета държава да получи необходимата информация, съответното дъщерно предприятие или съответният клон следва да предостави цялата информация, с която разполага, и да представи декларация, че предприятието от трета държава не е предоставило останалата част от изискваната информация. За да се гарантират качеството и надеждността на отчитането, отчетите във връзка с устойчивостта на предприятията от трети държави следва да се публикуват, придружени от становище за изразяване на увереност от лице или дружество, разполагащо с правомощие да изрази увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно националното право на съответното предприятие от трета държава или съгласно правото на държава членка. В случай че такова становище за изразяване на увереност не бъде предоставено, дъщерното предприятие или клонът на предприятието от трета държава следва да представи декларация, в която се посочва, че предприятието от трета държава не е предоставило необходимото становище за изразяване на увереност.

На обществеността следва да се предостави безплатен достъп до отчета във връзка с устойчивостта чрез централните, търговските или дружествените регистри на държавите членки или — като алтернативен вариант — на уебсайта на дъщерното предприятие или клона на съответното предприятие от трета държава. Държавите членки следва да могат да информират ежегодно Комисията за дъщерните предприятия или клоновете на предприятия от трети държави, които са изпълнили изискването за публикуване, както и за случаите, в които е публикуван доклад, но от дъщерното предприятие или клона на предприятието от трета държава са заявили, че не могат да получат необходимата информация от съответното предприятие от трета държава. На своя уебсайт Комисията следва да направи публично достъпен списъка на предприятията от трети държави, които са публикували отчет за устойчивостта.

- (21) С оглед на нарастващото значение на рисковете, свързани с устойчивостта, и като се има предвид, че малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, съставляват значителна част от всички предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, за да се гарантира защитата на инвеститорите, е целесъобразно малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията, също да бъдат задължени да оповестяват информация, свързана с въпроси на устойчивостта. Въвеждането на това изискване ще спомогне да се гарантира, че участниците на финансовите пазари ще могат да включват в инвестиционните портфейли по-малките предприятия, чиито ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, въз основа на отчетената от тях информация за устойчивостта, която е необходима на участниците на финансовите пазари.

Следователно това ще помогне да бъдат защитени по-малките предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, и да бъде подобрен техният достъп до финансов капитал и да се избегне дискриминация спрямо тези предприятия от страна на участниците на финансовите пазари. Въвеждането на изискването за малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията, да оповестяват информация по въпросите, свързани с устойчивостта, е необходимо също така, за да се гарантира, че участниците на финансовите пазари разполагат с информацията, която им е нужна от предприятията, в които се инвестира, за да могат да спазят приложимите за самите тях изисквания за оповестяване във връзка с устойчивостта съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088. На малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, следва да се предостави възможността да се отчитат в съответствие със стандарти, които са пропорционални на техните капацитет и ресурси и съответстват на мащаба и сложността на техните дейности. Малките и средните предприятия, чиито ценни книжа не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, също следва да имат възможност да изберат да използват такива пропорционални стандарти на доброволен принцип.

Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия ще представляват референтна стойност за предприятията, попадащи в обхвата на изискванията, въведени от настоящата директива за изменение, относно нивото на информация за устойчивостта, която те могат основателно да поискат от малките и средните предприятия, които са доставчици или клиенти във веригите за създаване на стойност на тези предприятия. На малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, следва също така да се предостави достатъчно време, за да се подготвят за прилагането на разпоредбите, изискващи отчитане във връзка с устойчивостта, поради по-малкия им размер и по-ограничените им ресурси, като се вземат предвид и трудните икономически условия, възникнали вследствие на пандемията от COVID-19. Поради това разпоредбите относно отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта по отношение на малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията, следва да се прилагат за финансови години, започващи на 1 януари 2026 г. или по-късно. След тази дата, за преходен период от две години, малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, следва да имат възможност да изберат да не прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, предвидени в настоящата директива за изменение, при условие че посочат накратко в своя доклад за управлението защо не е била предоставена информация за устойчивостта.

- (22) Държавите членки следва да разполагат с възможността да оценят въздействието на своите национални мерки за транспониране върху малките и средните предприятия, за да се уверят, че те не са непропорционално силно засегнати, като обрънат специално внимание на микропредприятията и на избягването на ненужна административна тежест. Държавите членки следва да обмислят въвеждането на мерки в подкрепа на малките и средните предприятия при прилагането на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта.

- (23) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁷⁾ се прилага за предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза. С цел да се гарантира, че предприятията, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, включително емитенти от трети държави, попадат в обхвата на едни и същи изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, Директива 2004/109/ЕО следва да включва необходимите препратки към всяко изискване за отчитане във връзка с устойчивостта в годишния финансов отчет.
- (24) С член 23, параграф 4, първа алинея, точка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО на Комисията се предоставя правомощието да приема мерки за създаване на механизъм за определянето на еквивалентността на информацията, която се изисква да бъде оповестявана съгласно посочената директива, както и за създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти. С член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО на Комисията също така се предоставя правомощието да вземе необходимите решения за еквивалентността на счетоводните стандарти, които се използват от емитенти от трети държави. За да се отрази включването на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта в Директива 2004/109/ЕО, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да създаде механизъм за определяне на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, прилагани от емитенти от трети държави, подобно на предвиденото в Регламент (ЕО) № 1569/2007 на Комисията ⁽¹⁸⁾, в който се установяват критериите за определяне на еквивалентността на счетоводните стандарти, прилагани от емитенти от трети държави. По същата причина на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да взема необходимите решения за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се използват от емитенти от трети държави. Измененията, въведени от настоящата директива за изменение, ще гарантират съгласувани режими на еквивалентност за изискванията, свързани с отчитането във връзка с устойчивостта, и изискванията за финансово отчитане в годишния финансов отчет.
- (25) Съгласно член 19а, параграф 3 и член 29а, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС всички дъщерни дружества са освободени от задължението да оповестяват нефинансова информация, когато тези предприятия и техните дъщерни дружества са включени в консолидирания доклад за дейността на тяхното предприятие майка, при условие че в доклада се съдържа нефинансова информация, оповестена съгласно посочената директива. Необходимо е обаче да се гарантира, че информацията за устойчивостта е лесно достъпна за ползвателите, и да се осигури прозрачност по въпроса кое предприятие майка на освободеното дъщерно дружество се отчита на равнище група. Поради това е необходимо от тези дъщерни предприятия да се изисква да включват в своя доклад за управлението наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация за устойчивостта на равнище група, интернет връзките към консолидирания доклад за управлението на тяхното предприятие майка и позоваване в своя доклад за дейността на факта, че са освободени от отчитане във връзка с устойчивостта. Държавите членки следва да могат да изискват от предприятието майка да публикува консолидирания доклад за управлението на езиците, които те приемат, както и предприятието майка да предостави евентуално необходимия превод на тези езици. Такова освобождаване следва да се прилага също така, когато предприятието майка, отчитащо информация на равнище група, е предприятие от трета държава, което отчита информация за устойчивостта в съответствие с еквивалентни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта.

В Директива 2004/109/ЕО, изменена с настоящата директива за изменение, следва да бъдат предвидени подходящи механизми за определяне на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, а от предприятията, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза или предприятията, чиито ценни книжа не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, следва да се изисква да се отчитат в съответствие със същите стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. В този контекст актовете за изпълнение, приети от Комисията съгласно член 23, параграф 4, първа алинея, точка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО за създаване на механизъм за определяне на еквивалентността на стандартите, следва да се използват за вземане на решения относно освобождаването на дъщерни предприятия на предприятия майки със седалище в трети държави съгласно режима на Директива 2013/34/ЕС. Следователно, дъщерното предприятие следва да бъде освободено, когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта се извършва в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети от Комисията съгласно член 29б от Директива 2013/34/ЕС, въведен с настоящата директива за изменение, или по начин, еквивалентен на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на

⁽¹⁷⁾ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

⁽¹⁸⁾ Регламент (ЕО) № 1569/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за създаване на механизъм за определяне на еквивалентността на счетоводните стандарти, прилагани от емитенти на ценни книжа от трети държави съгласно Директиви 2003/71/ЕО и 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 66).

стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приет съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО. Такова освобождаване следва да не се прилага за големи предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, от съображения за защита на инвеститорите, за да се гарантира по-голяма прозрачност по отношение на такива предприятия.

- (26) Съгласно член 23 от Директива 2013/34/ЕС предприятията майки са освободени от задължението да изготвят консолидирани финансови отчети и консолидиран доклад за управлението, когато предприятията майки са дъщерни предприятия на друго предприятие майка, което спазва това задължение. Следва да се посочи обаче, че режимът на освобождаване по отношение на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за управлението се прилага независимо от режима на освобождаване за консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това дадено предприятие може да бъде освободено от изискванията за изготвяне на консолидиран финансов отчет, но не от изискванията за консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта, когато неговото крайно предприятие майка изготвя консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за управлението в съответствие с правото на Съюза или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава, но то не изготвя консолидирани отчети във връзка с устойчивостта в съответствие с правото на Съюза или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава. Необходимо е предприятията майки, които докладват на равнище група, да осигуряват адекватно разбиране на рисковете за и въздействията на своите дъщерни предприятия, включително информация за техните процеси на надлежна проверка, когато е целесъобразно. Може да има случаи, в които разликите между положението на групата и това на отделните й дъщерни предприятия или между положението на отделните дъщерни предприятия в различни територии са особено значителни и при липсата на допълнителна информация за съответното отделно дъщерно предприятия ще накарат ползвателя на информацията да стигне до различно по същество заключение относно рисковете за или въздействията на дъщерното предприятие.
- (27) Кредитните институции и застрахователните предприятия играят важна роля в прехода към напълно устойчива и приобщаваща икономическа и финансова система в съответствие със Зеления пакт. Те могат да имат съществени положителни или отрицателни въздействия посредством своите кредитни, инвестиционни и застрахователни дейности. Поради това кредитните институции и застрахователните предприятия, различни от тези, които са задължени да спазват Директива 2013/34/ЕС, включително кооперации и взаимни предприятия, следва да имат задължения за отчитане във връзка с устойчивостта, при условие че отговарят на определени критерии за големина. Това ще даде възможност на ползвателите на информация за устойчивостта да направят оценка на въздействията на тези кредитни институции и застрахователни предприятия върху обществото и околната среда, както и на рисковете, свързани с въпроси на устойчивостта, с които може да се сблъскат тези кредитни институции и застрахователни предприятия.

Директива 2013/34/ЕС предвижда три възможни критерия, съгласно които да се определи дали дадено предприятие се счита за „голямо предприятие“, а именно общата сума на баланса, нетният оборот и средният брой на служителите през финансовата година. Необходимо е критерият за нетния оборот да бъде адаптиран за кредитните институции и за застрахователните предприятия чрез позоваване на определението за нетен оборот в директиви 86/635/ЕИО⁽¹⁹⁾ и 91/674/ЕИО⁽²⁰⁾ на Съвета, вместо на общото определение, посочено в Директива 2013/34/ЕС. С цел да се гарантира съгласуваност с изискванията за отчитане съгласно Директива 86/635/ЕИО държавите членки следва да могат да изберат да не прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по отношение на кредитните институции, посочени в член 2, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽²¹⁾.

- (28) Списъкът с въпроси на устойчивостта, за които предприятията са задължени да оповестяват информация, следва да бъде съгласуван в максимална степен с определението на понятието „фактори на устойчивост“, установено в Регламент (ЕС) 2019/2088, и да предотвратява дадено несъответствие между информацията, която изискват ползвателите на данни, и информацията, която следва да се докладва от предприятията. Този списък следва да отговаря също така на потребностите и очакванията на ползвателите и предприятията, които често използват термините „екологичен“, „социален“ и „управленски“, за да категоризират трите основни въпроса на устойчивостта. Определението на

⁽¹⁹⁾ Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

⁽²⁰⁾ Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

⁽²¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

понятието „фактори на устойчивост“, установено в Регламент (ЕС) 2019/2088, обаче не включва изрично управленски въпроси. Поради това определението на понятието „въпроси на устойчивостта“ в Директива 2013/34/ЕС, изменена с настоящата директива за изменение, следва да обхваща екологичните, социалните права и правата на човека и управленските фактори и да включва определението на понятието „фактори на устойчивост“, установено в Регламент (ЕС) 2019/2088. Изискванията за отчитане по Директива 2013/34/ЕС следва да не засягат националните задължения за отчитане.

- (29) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват оповестяване не само на информация „дотолкова, доколкото е необходимо за оценката на развитието, резултата от дейността или състоянието на предприятието“, но така също и на информация, която е необходима за разбиране на въздействието на дейностите на предприятието върху екологичните и социалните въпроси, както и върху въпросите, свързани с персонала, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Следователно тези членове изискват от предприятията да се отчитат за въздействията на дейностите на предприятието върху хората и околната среда, както и за това как въпросите на устойчивостта засягат предприятието. Това се нарича перспектива на двойната същественост, в която рисковете за предприятието и въздействието на предприятието представляват две отделни перспективи на същественост. Проверката за пригодност относно отчитането на предприятията показва, че тези две перспективи често не се разбират или прилагат добре. Затова е необходимо да се поясни, че предприятията следва да разглеждат всяка перспектива на същественост сама за себе си и да оповестяват информация, която е съществена в двете перспективи, както и информация, която е съществена само в една перспектива.
- (30) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да оповестяват информация за пет отчетни области: бизнес модела; политиките, включително извършените процеси на надлежна проверка; резултата от тези политики; рисковете и управлението на рисковете; както и ключовите показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност. Член 19а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не съдържа изрични позовавания на други отчетни области, които ползвателите на информация смятат за значими, някои от които отговарят на оповестяванията, включени в международните рамки, в това число в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Изискванията за оповестяване следва да са определени достатъчно подробно, за да се гарантира, че предприятията отчитат информация за гъвкавостта си по отношение на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта. Освен за отчетните области, посочени в член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС, от предприятията следва да се изисква да оповестяват информация за своята бизнес стратегия и за гъвкавостта на бизнес модела и стратегията по отношение на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта. От тях следва също така да се изисква да оповестяват плановете, с които евентуално разполагат, за да гарантират, че техният бизнес модел и стратегията им са съвместими с прехода към устойчива и неутрална по отношение на климата икономика и с целите за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C в съответствие с Парижкото споразумение и постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г., както е установено в Регламент (ЕС) 2021/1119, без или с ограничено превишаване.

Особено важно е плановете, свързани с климата, да се основават на най-новите научни данни, включително докладите на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) и докладите на Европейския научен консултативен съвет по изменението на климата. Информацията, оповестена в съответствие с член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно размера на капиталовите разходи (CAPEX) или оперативните разходи (OPEX), свързани с дейности, съгласувани с таксономията, може да подкрепя финансовите и инвестиционните плановете, свързани с тези плановете, когато е целесъобразно. От предприятията следва също така да се изисква да оповестяват дали и как техният бизнес модел и стратегията им са съобразени с интересите на заинтересованите страни; възможности за предприятието, произтичащи от въпросите на устойчивостта; изпълнението на аспектите на бизнес стратегията, които засягат или са засегнати от въпросите на устойчивостта; цели за устойчивост, определени от предприятието, и напредъка към постигането им; ролята на съвета и ръководството по отношение на въпросите на устойчивостта; основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с дейностите на предприятието; и как предприятието е идентифицирало отчитаната информация. След като се изисква оповестяването на елементи като цели и напредък към постигането им, отделното изискване за оповестяване на резултатите от политиките вече не е необходимо.

- (31) С цел да се осигури съгласуваност с международни инструменти като „Ръководни принципи на ООН за бизнеса и правата на човека: Прилагане на рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“ (наричани по-нататък „Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека“), Ръководството на ОИСР за мултинационални предприятия и Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение, изискванията за оповестяването на надлежната проверка следва да бъдат определени по-подробно в сравнение с това, което посочено понастоящем в член 19а, параграф 1, буква б) и член 29а, параграф 1, буква б) от Директива 2013/34/ЕС. Надлежната проверка е процесът, който се извършва от предприятията с цел идентифициране, наблюдение,

предотвратяване, смекчаване, коригиране или прекратяване на основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с техните дейности, и който показва начина, по който предприятията се опитват да преодолеят тези неблагоприятни въздействия. Въздействията, свързани с дейностите на дадено предприятие, включват пряко причинените от предприятието въздействия, въздействия, за които предприятието допринася, и въздействия, които са свързани по друг начин с веригата за създаване на стойност на предприятието. Процесът на надлежна проверка засяга цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и вериги на доставки. В съответствие с Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека дадено действително или потенциално неблагоприятно въздействие следва да се смята за основно въздействие, когато се нарежда сред най-силните въздействия, свързани с дейностите на предприятието, въз основа на: тежестта на въздействието върху хората или околната среда; броя на физическите лица, които са засегнати или биха могли да бъдат засегнати, или мащаба на вредите за околната среда; и лекотата, с която вредата може да бъде отстранена, като бъде възстановено предишното състояние на околната среда или засегнатите хора.

- (32) Директива 2013/34/ЕС не изисква оповестяването на информация за нематериални ресурси, различни от нематериалните активи, признати в баланса. Широко признат е фактът, че информацията за нематериални активи и други нематериални фактори, включително вътрешно генерирани нематериални ресурси, не се оповестява в достатъчна степен, което не позволява да се направи правилна оценка на развитието, резултатите и състоянието на предприятието, както и наблюдението на инвестициите. За да се даде възможност на инвеститорите да разберат по-добре наблюдаваното в редица сектори на икономиката увеличаващо се несъответствие между счетоводната отчетна стойност на много предприятия и тяхната пазарна оценка, следва да бъде въведено изискване за оповестяване на подходяща информация за нематериалните ресурси от страна на всички големи предприятия и всички предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, с изключение на микропредприятията. Същевременно има информация, отнасяща се до нематериалните ресурси, която е тясно свързана с въпросите на устойчивостта, и поради това следва да бъде включена в отчитането във връзка с устойчивостта. Например информацията за уменията на служителите, за тяхната компетентност, опит, лоялност към предприятието и мотивация за подобряване на процесите, стоките и услугите представлява информация за устойчивостта, свързана със социалните въпроси, която също би могла да се разглежда като информация за нематериалните ресурси. По същия начин информацията за качеството на взаимоотношенията между предприятието и свързаните с него заинтересовани лица, сред които клиенти, доставчици и общности, върху които оказват въздействие дейностите на предприятието, е информация за устойчивостта, която се отнася до социалните или управленските въпроси и също би могла да се разглежда като информация за нематериалните ресурси. Тези примери показват, че в някои случаи не е възможно да се направи разграничение между информацията за нематериалните ресурси и информацията по въпроси на устойчивостта.
- (33) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не посочват дали информацията, която ще се оповестява, следва да бъде прогнозна или за резултати от минали периоди. Понастоящем не се оповестява информация за бъдещи периоди, която ползвателите на информация за устойчивостта ценят особено високо. Поради това членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС следва да посочват, че оповестяваната информация за устойчивостта трябва да включва прогнозна и ретроспективна информация и също така както качествена, така и количествена информация. Информацията следва да се основава на убедителни научни доказателства, когато е целесъобразно. Информацията следва също така да бъде хармонизирана, съпоставима и да се основава на единни показатели, когато е целесъобразно, като същевременно се дава възможност за отчитане, което е специфично за отделните предприятия и не застрашава търговската позиция на предприятието. Оповестяваната информация за устойчивостта следва да отразява също така краткосрочните, средносрочните и дългосрочните хоризонти и да съдържа информация за цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и вериги на доставки, според необходимостта. Информацията за цялата верига за създаване на стойност на предприятието ще включва информация, свързана с неговата верига за създаване на стойност в рамките на Съюза, и информация, която обхваща трети държави, ако веригата за създаване на стойност на предприятието е извън Съюза. През първите три години от прилагането на мерките, които ще бъдат приети от държавите членки в съответствие с настоящата директива за изменение, в случай че не е налице цялата необходима информация относно веригата за създаване на стойност, предприятието пояснява усилията, положени за получаване на информацията за неговата верига за създаване на стойност, причините, поради които не е могло да получи посочената информация, и плановете на предприятието да получи тази информация в бъдеще.

- (34) Целта на настоящата директива за изменение не е да изисква от предприятията да разкриват интелектуален капитал, интелектуална собственост, ноу-хау или резултати от иновации, които биха могли да се квалифицират като търговска тайна съгласно определението в Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²²⁾. Поради това изискванията за отчитане, предвидени в настоящата директива за изменение, следва да не засягат разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/943.
- (35) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да включват в отчитаната от тях нефинансова информация позовавания и допълнителни пояснения на сумите в годишните финансови отчети. Посочените членове обаче не изискват от предприятията да правят позовавания на друга информация в доклада за управлението или да добавят допълнителни пояснения към тази информация. Поради това понастоящем липсва съгласуваност между отчитаната нефинансова информация и останалата информация, която се оповестява в доклада за управлението. Необходимо е в това отношение да се определят ясни изисквания.
- (36) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да представят ясно и обосновано обяснение на причините, поради които не изпълняват политики във връзка с един или повече от въпросите, изброени в посочените членове, когато предприятието не прилага такива политики. Различното третиране на оповестяванията по отношение на политиките, които предприятията може да прилагат, в сравнение с други области на отчитане, включени в посочените членове, предизвиква объркване сред отчитаните се предприятия и не спомогна за подобряване на качеството на отчитаната информация. Поради това не е необходимо да продължи различното третиране на политиките в посочената директива. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта ще се определи каква информация трябва да бъде оповестявана по отношение на всяка област на отчитане, посочена в членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, както е изменена с настоящата директива за изменение.
- (37) Предприятията, попадащи в обхвата на член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС, могат да се позовават на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки за отчитане, като в такъв случай предприятията уточняват на кои конкретни рамки се позовават. Директива 2013/34/ЕС обаче не изисква от предприятията да използват обща рамка или стандарт за отчитане и не възпрепятства предприятията да изберат да не използват никаква рамка или стандарт за отчитане. Както се изисква в член 2 от Директива 2014/95/ЕС, на 5 юли 2017 г. Комисията прие съобщение, озаглавено „Насоки относно оповестяването на нефинансова информация (методика за оповестяване на нефинансова информация)“ (наричано по-нататък „Насоки относно оповестяването на нефинансова информация“), в което се предвиждат незадължителни насоки за предприятията, които попадат в обхвата на посочената директива.

На 17 юни 2019 г. Комисията прие своите Насоки относно оповестяването на свързана с климата информация, съдържащи допълнителни насоки, по-специално относно оповестяването на свързана с климата информация. Тези насоки относно оповестяването на свързана с климата информация са включени изрично в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Наличните данни показват, че Насоките относно оповестяването на нефинансова информация не оказаха съществено въздействие върху качеството на оповестената от предприятията нефинансова информация в обхвата на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС. Доброволният характер на насоките означава, че предприятията могат да избират дали да ги прилагат или не. Поради това насоките сами по себе си не могат да гарантират съпоставимостта на информацията, която се оповестява от различни предприятия, или оповестяването на цялата информация, която ползвателите на тази информация смятат за имаща отношение. Ето защо има нужда от задължителни общи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се гарантира, че информацията е съпоставима и че се оповестява цялата имаща отношение информация. Стъпвайки върху принципа на двойната същественост, стандартите следва да обхванат цялата информация, която е съществена за потребителите на такава информация. Общите стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта са необходими също така, за да се създаде възможност за изразяване на увереност и цифровизация на отчитането във връзка с устойчивостта и да се улеснят неговият надзор и гарантиране на изпълнението.

Разработването на задължителни общи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта е необходимо също така, за да се премине към положение, при което информацията за устойчивостта ще има статут, съпоставим със статута на финансовата информация. Приемането на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта чрез делегирани актове ще гарантира хармонизирано отчитане във връзка с устойчивостта в целия Съюз. Поради това за предприятие,

⁽²²⁾ Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1).

оповестяващо информация съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, ще бъде налице съответствие с изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта от Директива 2013/34/ЕС. При определянето на такива стандарти е от съществено значение да се обърне дължимото внимание във възможно най-голяма степен на основните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, използвани в световен мащаб, като същевременно не се занижава амбицията на настоящата директива за изменение и на делегираните актове, приети съгласно нея.

- (38) Няма съществуващи стандарти или рамки, които да задоволяват потребностите на Съюза от отчитане във връзка с устойчивостта. Информацията, която се изисква съгласно Директива 2013/34/ЕС, трябва да обхваща информация, която е от значение за всяка перспектива на съществеността, да обхваща всички въпроси на устойчивостта и да бъде съгласувана, когато е целесъобразно, с други задължения, установени в правото на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, включително задължения, които са установени в регламенти (ЕС) 2019/2088 и (ЕС) 2020/852. Освен това задължителните стандарти за отчитане на предприятията от Съюза във връзка с устойчивостта следва да бъдат съизмерими с равнището на амбиция на Зеления пакт и с целта на Съюза за неутралност по отношение на климата до 2050 г., както и с междинните цели по Регламент (ЕС) 2021/1119. Поради това е необходимо на Комисията да се предоставя правомощието да приема стандарти на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, което ще даде възможност за тяхното бързо приемане и ще гарантира, че съдържанието на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта съответства на потребностите на Съюза.
- (39) Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО) е сдружение с нестопанска цел, учредено съгласно белгийското право, което обслужва обществения интерес, като предоставя консултации на Комисията относно приемането на международните стандарти за финансово отчитане. ЕКГФО си е създала репутацията на европейски експертен център по корпоративно отчитане и е в добра позиция да насърчава координацията между стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта и международните инициативи, които са насочени към разработването на съгласувани стандарти в световен мащаб. През март 2021 г. работна група от различни заинтересовани лица, създадена от ЕКГФО, публикува препоръки относно възможното разработване на стандарти за оповестяване на информация, които да се прилагат за Съюза. Тези препоръки съдържат предложения за разработване на последователен и цялостен набор от стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, обхващащи всички въпроси на устойчивостта от перспективата на двойната същественост. Тези препоръки съдържат също така подробна пътна карта за разработване на такива стандарти и предложения за взаимно засилващо се сътрудничество между глобалните инициативи за създаване на стандарти и инициативите за създаване на стандарти на Съюза. През март 2021 г. председателят на Съвета на ЕКГФО публикува препоръки за евентуални промени в управлението на ЕКГФО, в случай че от нея бъде поискано да разработи технически съвет относно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Препоръките на председателя на Съвета на ЕКГФО включват създаването на нов стълб за отчитане във връзка с устойчивостта в рамките на ЕКГФО, като същевременно не се изменя съществено съществуващият стълб за финансово отчитане. През март 2022 г. Общото събрание на ЕКГФО назначи членовете на новосъздадения Съвет за отчитане във връзка с устойчивостта на ЕКГФО. При приемането на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта Комисията следва да вземе предвид техническия съвет, който ще бъде разработен от ЕКГФО.

За да се гарантират високото качество на стандартите, които допринасят за европейското обществено благо и отговарят на потребностите на предприятията и на ползвателите на отчитаната информация, ЕКГФО следва да разполага с достатъчно публично финансиране, за да гарантира своята независимост. Нейният технически съвет следва да бъде разработен в рамките на надлежен процес, в условия на публичен надзор и прозрачност и въз основа на експертния опит на балансирано представителство на съответните заинтересовани лица, включително предприятия, инвеститори, организации на гражданското общество и профсъюзи, и следва да бъдат придружени от анализи на разходите и ползите. Участието в работата на ЕКГФО на техническо равнище следва да зависи от експертния опит в отчитането във връзка с устойчивостта и да не зависи от финансово участие, без да се засяга участието в тази дейност на публични органи и национални организации за определяне на стандарти. Следва да се гарантира прозрачен процес, при който се избягват конфликти на интереси. За да се гарантира, че стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта са съобразени със становищата на държавите — членки, преди приемането на тези стандарти Комисията следва да проведе консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в Регламент (ЕС) 2020/852, и със Счетоводния регулаторен комитет, посочен в Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²³⁾, във връзка с техническия съвет на ЕКГФО.

⁽²³⁾ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), Европейският банков орган (ЕБО) и Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОПА) изпълняват роля при изготвянето на регулаторни технически стандарти съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088 и е необходимо да има съгласуваност между тези регулаторни технически стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Съгласно Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и Съвета ⁽²⁴⁾ ЕОЦКП също играе роля в насърчването на сближаването на надзорните практики при правоприлагането по отношение на корпоративното отчитане на емитентите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза и от които ще се изисква да докладват в съответствие с тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това следва ЕОЦКП, ЕБО и ЕОПА задължително да предоставят становище относно техническия съвет на ЕКГФО. Тези становища следва да бъдат предоставени в срок до два месеца от датата на получаване на искането на Комисията. В допълнение Комисията следва да се консултира с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на ЕС за основните права, с ЕЦБ, с Комитета на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) и с платформата за финансиране за устойчиво развитие, за да гарантира, че стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта са съгласувани със съответните политики и право на Съюза. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той следва да извърши това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.

- (40) С цел да се насърчат демократичният контрол, надзорът и прозрачността, най-малко веднъж годишно Комисията следва да се консултира с Европейския парламент и да провежда съвместни консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие и със Счетоводния регулаторен комитет относно работната програма на ЕКГФО във връзка с разработването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта.
- (41) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съгласувани с другото право на Съюза. По-специално тези стандарти следва да бъдат съгласувани с изискванията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088, и да са съобразени с основните показатели и методики, определени в различните делегирани актове, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/852, изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове съгласно Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁵⁾, минималните стандарти за съставянето на бенчмаркове на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, както и с работата, извършвана от ЕБО при изпълнението на изискванията за оповестяване по стълб III от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Стандартите следва да бъдат съобразени с правото на Съюза в областта на околната среда, включително Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁶⁾ и Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁷⁾ и следва да са съобразени с Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията ⁽²⁸⁾, приложенията към нея и техните актуализации. Следва да бъдат взети предвид и другото относимо право на Съюза, включително Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁹⁾, и изискванията, заложиени в правото на Съюза, за предприятията относно задълженията и надлежната проверка на директорите.

⁽²⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁽²⁵⁾ Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1).

⁽²⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1).

⁽²⁷⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

⁽²⁸⁾ Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

⁽²⁹⁾ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

- (42) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени с насоките относно отчитането на нефинансова информация и с насоките относно оповестяването на свързана с климата информация. Те следва да са съобразени също така с други изисквания за отчитане съгласно Директива 2013/34/ЕС, които не са пряко свързани с устойчивостта, така че да се даде възможност на ползвателите на отчетената информация да разберат по-добре развитието, резултатите и състоянието и въздействието на предприятието, като се увеличат в максимална степен връзките между информацията за устойчивостта и друга, отчетена в съответствие с Директива 2013/34/ЕС, информация.
- (43) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат пропорционални и да не налагат ненужна административна тежест на предприятията, които са задължени да ги прилагат. С цел намаляване до минимум на смущенията за предприятията, които вече оповестяват информация за устойчивостта, стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени със съществуващите стандарти и рамки за отчитане във връзка с устойчивостта и за отчетността, когато е целесъобразно. Сред тези действащи стандарти и рамки са Global Reporting Initiative (Глобалната инициатива за отчитане), Съветът за стандарти за отчитане на устойчивото развитие, Съветът за международно интегрирано отчитане, Съветът по международни счетоводни стандарти, Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата, Съветът по стандарти за оповестяване на информация относно климата и CDP, известен преди под името „Проект за разкриване на въглеродна информация“.

Стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, разработени под егидата на Фондацията за международни стандарти за финансово отчитане. С цел да се избегне ненужна регулаторна фрагментация, която може да има отрицателни последици за предприятията, които извършват дейност по цял свят, стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта следва да допринасят за процеса на сближаване на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на международно равнище, като подкрепят работата на Съвета за международни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта (ISSB). Стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта следва да намалят риска от непоследователни изисквания за отчитане за предприятията, които извършват дейност по цял свят, чрез интегриране на съдържанието на глобалните базови стандарти, които трябва да бъдат разработени от ISSB, доколкото съдържанието на тези базови стандарти е в съответствие с нормативната уредба на Съюза и с целите на Зеления пакт.

- (44) В Зеления пакт Комисията пое ангажимент да подкрепя предприятията и други заинтересовани лица за изготвянето на стандартизирани счетоводни практики за отчитане на природния капитал в рамките на Съюза и в международен план, с цел да се гарантира подходящо управление на рисковете за околната среда и възможностите за смекчаването им, както и да се намалят свързаните с тях транзакционни разходи.

С проект Transparent, спонсориран по Програмата за околната среда и действията по климата (програма LIFE), създадена с Регламент (ЕС) 2021/783 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁰⁾, се разработва първата методология за отчитане на природния капитал, която ще улесни съпоставянето на съществуващите методи и ще увеличи прозрачността им, като едновременно с това ще намали прага за предприятията да приемат и използват системите в подкрепа на адаптирането на стопанската дейност към предизвикателствата на бъдещето. Протоколът за природния капитал е също така важна отправна точка в областта на счетоводното отчитане на природния капитал. Методите за отчитане на природния капитал служат основно за подсилване на вътрешните управленски решения, но те следва да бъдат взети предвид при създаването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Някои методологии за отчитане на природния капитал са насочени към приписване на парична стойност на екологичните въздействия от дейностите на предприятията, което може да помогне на ползвателите на информация за устойчивостта да разберат по-добре тези въздействия. Поради това е необходимо по отношение на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта да се създаде възможност за включване на парични показатели за въздействията върху устойчивостта, ако се прецени, че това е необходимо.

- (45) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съобразени също така с международно признатите принципи и рамки за отговорно бизнес поведение, корпоративна социална отговорност и устойчиво развитие, включително Целите на ООН за устойчиво развитие, Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека, Ръководните насоки на ОИСР за мултинационалните предприятия, Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение и свързаните секторни насоки, Глобалния договор, Тристранната декларация на Международната организация на труда (МОТ) относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, стандарт ISO 26000 с насоки относно социалната отговорност и Принципите на ООН за отговорно инвестиране.

⁽³⁰⁾ Регламент (ЕС) 2021/783 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2021 г. за създаване на Програма за околната среда и действията по климата (LIFE) и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1293/2013 (ОВ L 172, 17.5.2021 г., стр. 53).

- (46) Следва да се гарантира, че оповестяваната от предприятията информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта отговаря на потребностите на ползвателите и не налага непропорционална тежест по отношение на усилия и разходи за предприятията, които отчитат информация, и тези, които са непряко засегнати като част от веригата за създаване на стойност на съответните предприятия. Следователно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно всички екологични фактори, включително въздействието си върху климата, въздуха, земята, водата и биологичното разнообразие и зависимостта си от тях. Регламент (ЕС) 2020/852 представя класификация на екологичните цели на Съюза.

От съображения за съгласуваност е подходящо да се използва подобна класификация за установяване на екологичните фактори, които следва да бъдат разгледани в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се разглежда и определя всяка географска или друга контекстуална информация, подлежаща на оповестяване от предприятията, от която да стане ясно какви са техните основни въздействия върху въпросите на устойчивостта, както и какви са основните рискове за предприятията, произтичащи от въпросите на устойчивостта. При определянето на информацията за екологичните фактори, която предприятията трябва да оповестяват, следва да се осигури съгласуваност с определенията, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2020/852, и с изискванията за отчитане, посочени в член 8 от посочения регламент и в делегираните актове, приети съгласно посочения регламент.

- (47) По отношение на информацията, свързана с климата, ползвателите са заинтересовани да узнаят какви са физическите рискове и рисковете, свързани с прехода, на предприятията, както и каква е тяхната устойчивост и какви са техните планове за адаптиране във връзка с различни сценарии, свързани с климата, и планове за адаптиране във връзка с целта на Съюза за неутралност по отношение на климата до 2050 г. Те се интересуват също така от равнището и обхвата на емисиите и поглъщанията на парникови газове от страна на предприятието, включително от степента, до която предприятието използва компенсация, и от източника на тези компенсация. Постигането на неутрална по отношение на климата икономика изисква съгласуване на стандартите за отчитане и за компенсиране на парникови газове. Ползвателите се нуждаят от надеждна информация относно компенсациите, така че да се преодолеят проблемите с евентуалното двойно отчитане и надценяване с оглед на рисковете за постигането на целите, свързани с климата, които двойното отчитане и надценяването могат да създадат. Ползвателите се интересуват също така от усилията, положени от дружествата за ефективно намаляване на абсолютните емисии на парникови газове като част от техните стратегии за смекчаване на изменението на климата и адаптиране към него, включително емисиите от обхват 1 и обхват 2, и когато е приложимо — от обхват 3.

Що се отнася до емисиите от обхват 3, приоритет за ползвателите е да получават информация за това кои категории от обхват 3 са значими в случая на предприятието, както и за емисиите във всяка от тези категории от обхват 3. Поради това стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с такива въпроси.

- (48) Постигането на неутрална по отношение на климата кръгова икономика без дифузно замърсяване изисква пълната мобилизация на всички стопански сектори. Намаляването на енергопотреблението и повишаването на енергийната ефективност са от основно значение по отношение на използваната енергия във всички вериги на доставка. Поради това енергийните аспекти следва да бъдат разгледани надлежно в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално във връзка с екологичните въпроси, включително въпросите, свързани с климата.
- (49) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват относно социалните фактори, включително условията на труд, участието на социалните партньори, колективното договаряне, равенството, недискриминацията, многообразието и приобщаването, както и правата на човека. Тази информация следва да обхваща въздействията на предприятието върху хората, включително работниците, и върху човешкото здраве. Информацията, оповестявана от предприятията относно правата на човека, следва да включва информация за принудителен труд и детски труд в техните вериги на доставки, когато е целесъобразно. Изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта относно принудителния труд следва да не освобождават публичните органи от тяхната отговорност да предприемат действия, чрез търговската политика и чрез дипломатически средства, по отношение на вноса на стоки, чието производство е свързано с нарушения на правата на човека, включително принудителен труд. Предприятията следва също така да могат да отчитат възможните рискове и тенденции във връзка със заетостта и доходите.

Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които засягат социални фактори, следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват по отношение на принципите на Европейския стълб на социалните права, които имат отношение към предприятията, включително равни възможности за всички и условия на труд. С Плана за действие на Европейския стълб на социалните права, приет от Комисията на 4 март 2021 г., се отправя призив за по-строги изисквания за оповестяване на информация по социални въпроси от страна на предприятията. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта би следвало също така да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с правата на човека, основните свободни, демократичните принципи и стандарти, заложили в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, включително Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания,

Декларацията на ООН за правата на коренното население, Конвенцията на ООН за правата на детето, както и в Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда, основните конвенции на Международната организация на труда, Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Европейската социална харта и Хартата на основните права на Европейския съюз. Отчитането във връзка със социалните фактори, както и с екологичните и управленските фактори, следва да бъде пропорционално на обхвата и целите на настоящата директива за изменение. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се отнасят до равенството между половете и равното заплащане за равностоеен труд, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно разликата в заплащането на жените и мъжете, като се вземат предвид друго приложимо право на Съюза. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се отнасят до заетостта и приобщаването на хората с увреждания, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно мерките за достъпност, взети от предприятието.

Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се отнасят до обучението и развитието на умения, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно дяла и разбивката на работниците, участващи в обучение. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се отнасят до колективното договаряне, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно съществуването на работнически съвети, както и съществуването на колективни трудови договори и дяла на работниците, обхванати от такива договори. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се отнасят до участието на работниците, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно участието на работниците в административните и надзорните съвети. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които са насочени към многообразието, следва да посочват, наред с другото, информацията, която трябва да се оповестява относно многообразието във връзка с равнопоставеността на половете на равнището на висшето ръководство и броя на членовете на по-слабо представения пол в управителните съвети.

- (50) Ползвателите се нуждаят от информация относно управленските фактори. Управленските фактори, имащи най-голямо значение за ползвателите, са посочени в авторитетни рамки за отчитане като Глобалната инициатива за отчитане и Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата, както и в авторитетни глобални рамки като Принципиите на глобалното управление на Международната мрежа за корпоративно управление (ICGN) и Принципиите на корпоративното управление на Г-20/ОИСР. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват относно управленските фактори. Тази информация следва да обхваща ролята на административните, управителните и надзорните органи на предприятието във връзка с въпроси на устойчивостта, експертния опит и уменията, необходими за изпълнението на тази роля, или достъпа на тези органи до такъв експертен опит и умения, дали дружеството има политика по отношение на стимулите, които се предлагат на членовете на тези органи и са свързани с въпроси на устойчивостта, както и информацията относно системите за вътрешен контрол и управление на рисковете на предприятието по отношение на процеса на отчитане във връзка с устойчивостта. Ползвателите се нуждаят също така от информация за корпоративната култура на предприятията и отношението им към бизнес етиката, които са признати елементи в авторитетни рамки за корпоративно управление като Принципиите на глобалното управление на Международната мрежа за корпоративно управление, включително от информация за борбата с корупцията и подкупите, както и за дейностите и ангажиментите на предприятието, насочени към упражняване на неговото политическо влияние, включително дейностите му по лобирание.

Информацията за управлението на предприятието и качеството на взаимоотношенията с клиентите, доставчиците и общностите, засегнати от дейностите на предприятието, помага на ползвателите да разберат рисковете на предприятието и въздействията по отношение на въпросите на устойчивостта. Информацията за отношенията с доставчиците включва практики на плащане, свързани с датата или срока за плащане, лихвения процент за забава на плащане или обезщетението за разноските по събиране, посочени в Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽³¹⁾. Всяка година хиляди предприятия, особено малки и средни предприятия (МСП,) понасят административна и финансова тежест поради забавени плащания или липсата на такива. В крайна сметка забавените плащания водят до неплатежоспособност и несъстоятелност, с разрушителни последици върху цели вериги за създаване на стойност. Увеличаването на обема от информация относно практиките на плащане следва да предостави повече възможности на други предприятия да установят кои платци са изрядни и надеждни, да разкриват нелоялни практики на плащане, да получат достъп до информация за предприятията, с които търгуват, и да договорят по-справедливи условия на плащане.

⁽³¹⁾ Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (ОВ L 48, 23.2.2011 г., стр. 1).

- (51) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да насърчават по-интегриран поглед върху цялата информация, която предприятията публикуват в доклада за управлението, така че ползвателите на такава информация да разбират по-добре развитието, резултатите, състоянието и въздействието на предприятието. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се прави разграничение, при необходимост, между информацията, която предприятията следва да оповестяват самостоятелно, и информацията, която предприятията следва да оповестяват на равнище група. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да съдържат също така насоки за предприятията относно извършването на процеса за установяване на информацията за устойчивостта, която следва да бъде включена в доклада за управлението, тъй като от предприятията следва да се изисква да оповестяват само информацията, която е от значение за разбирането на въздействието им върху въпросите на устойчивостта, както и информацията, която е от значение за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието им.
- (52) Държавите членки следва да гарантират, че отчитането във връзка с устойчивостта се извършва в съответствие с правата на работниците на информиране и консултиране. Следователно, ръководството на предприятието следва да информира представителите на работниците на подходящото равнище и да обсъди с тях съответната информация и средствата за получаване и проверка на информацията за устойчивостта. За целите на настоящата директива за изменение това предполага установяването на диалог и обмен на мнения между представителите на работниците и служителите и централното управление или всяко друго равнище на управление, което би могло да е по-подходящо, във време, по начин и със съдържание, позволяващи на представителите на работниците и служителите да изразят своето мнение. Тяхното становище следва да бъде съобщено, когато е приложимо, на съответните административни, управителни или надзорни органи.
- (53) Предприятията от един и същ сектор често са изложени на сходни рискове, свързани с устойчивостта, и често оказват сходно въздействие върху обществото и околната среда. Сравненията между предприятия от един и същ сектор са особено ценни за инвеститорите и други ползватели на информация за устойчивостта. Поради това стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се посочва както информацията, която предприятията от всички сектори следва да оповестяват, така и информацията, която предприятията следва да оповестяват в зависимост от сектора им на дейност. Специфичните за отделните сектори стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта са особено важни за секторите, свързани с високи рискове за устойчивостта или въздействия по отношение на околната среда, правата на човека и управлението, включително секторите, изброени в раздели А—З и раздел Л от приложение I към Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета⁽³²⁾, и съответните дейности в рамките на тези сектори. При приемането на специфични за отделните сектори стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта Комисията следва да гарантира, че определената от стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта информация е пропорционална на мащаба на специфичните за всеки сектор рискове и въздействия, свързани с въпросите на устойчивостта, като взема предвид факта, че рисковете и въздействията на някои сектори са по-високи, отколкото на други. Комисията следва също така да вземе предвид факта, че не всички дейности в такива сектори са непременно свързани с високи рискове или въздействия по отношение на устойчивостта. За предприятията, извършващи дейност в сектори, които в особена степен разчитат на природни ресурси, специфичните за сектора стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта ще изискват оповестяване на свързаните с околната среда въздействия върху и рисковете за биологичното разнообразие и екосистемите.

Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва също така да са съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено от доставчици, които са малки или средни предприятия, и от доставчици в нововъзникващи пазари и икономики. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се посочва оповестяването на информацията относно веригите за създаване на стойност, което е пропорционално и съответстващо на мащаба и сложността на дейностите на предприятията, както и на капацитета и характеристиките на предприятията по веригите за създаване на стойност, и по-специално този капацитет и характеристики на предприятията, за които не се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в настоящата директива за изменение. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да не се посочва оповестяване на информация, което би изисквало от предприятията да получават информация от малки и средни предприятия в своята верига за създаване на стойност, която надвишава информацията, която трябва да бъде оповестена в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия. Това следва да не засяга изискванията на Съюза към предприятията да извършват процес на надлежна проверка.

⁽³²⁾ Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (54) С цел да се отговори своевременно на информационните потребности на ползвателите, и по-специално с оглед на спешността да се удовлетворят информационните потребности на участниците на финансовите пазари при спазване на изискванията, установени в делегираните актове, приети съгласно член 4, параграфи 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2019/2088, Комисията следва да приеме чрез делегирани актове първия набор от стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта до 30 юни 2023 г. В този набор от стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с всички отчетни области и въпроси на устойчивостта, както и че участниците на финансовите пазари следва да спазват задълженията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088. Комисията следва да приеме чрез делегирани актове втори набор от стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта до 30 юни 2024 г., посочвайки допълнителната информация, която предприятията следва да оповестяват относно въпроси на устойчивостта и отчетни области, при необходимост, както и информация, която е специфична за сектора, в който дадено предприятие извършва своята дейност. Комисията следва да прави преглед на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, включително стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия, на всеки 3 години, за да отчита съответните промени, включително промените в международните стандарти.
- (55) Директива 2013/34/ЕС не изисква предприятията да представят своя доклад за управлението в цифров формат, което затруднява откриването и използването на оповестяваната информация. Все повече ползватели на информация за устойчивостта очакват, че тази информация ще бъде откриваема, съпоставима и машинно четима в цифрови формати. Държавите членки следва да могат да изискват от предприятията, за които се отнасят изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта от Директива 2013/34/ЕС, да предоставят безплатно на разположение на обществеността своите доклади за управлението, като ги публикуват на уебсайтовете си. Цифровизацията създава възможности за по-ефикасно използване на информацията и може да допринесе за постигане на значителни икономии на разходи както за ползвателите, така и за предприятията. Цифровизацията също така дава възможност за централизиране на данните на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки в отворен и достъпен формат, който улеснява четенето и позволява съпоставяне на данните. Следователно предприятията следва да бъдат задължени да изготвят своя доклад за управлението в електронния формат за отчитане, предвиден в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията⁽³³⁾, както и да маркират своята информация; отчитана във връзка с устойчивостта, включително информацията, която се изисква да бъде оповестявана по член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с електронния формат за отчитане, предвиден в Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, след като бъде определен.

Ще бъде необходима цифрова таксономия по отношение на стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се създаде възможност за маркиране на оповестяваната информация в съответствие с тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Тези изисквания следва да бъдат взети предвид в усилията по цифровизацията, посочени от Комисията в нейното съобщение от 19 февруари 2020 г., озаглавено „Европейска стратегия за данните“, и в съобщението ѝ от 24 септември 2020 г., озаглавено „Стратегия за цифровизиране на финансовите услуги в ЕС“. Тези изисквания ще са в допълнение също така на създаването на Европейска единна точка за достъп за публична корпоративна информация съгласно предвиденото в съобщението на Комисията от 24 септември 2020 г., озаглавено „Съюз на капиталовите пазари за хората и предприемачите — нов план за действие“, в което се разглежда също така необходимостта от предоставяне на сравнима информация в цифров формат.

- (56) За да се даде възможност за включване на оповестената информация за устойчивостта в Европейската единна точка за достъп, държавите членки следва да гарантират, че предприятията, чиито ценни книжа не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, публикуват своя доклад за управлението, включително отчитането във връзка с устойчивостта, в електронния формат за отчитане, посочен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815.
- (57) Член 19а, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС дава възможност на държавите членки да освобождават предприятията от задължението за включване на нефинансова декларация в доклада за дейността съгласно изискването на член 19а, параграф 1 от посочената директива. На държавите членки се разрешава извършват това, когато съответното предприятие изготвя отделен доклад, който се публикува заедно с доклада за управлението в съответствие с член 30 от тази директива, или когато докладът става обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на счетоводния баланс, на уебсайта на предприятието, като това се посочва в доклада за управлението. Същата възможност съществува по отношение на консолидираната нефинансова декларация, посочена в Директива 2013/34/ЕС. Двадесет държави членки са се възползвали от тази възможност. Възможността да се публикува отделен доклад обаче възпрепятства наличието на информация, която свързва финансовата информация с информацията относно въпроси на устойчивостта. Това възпрепятства също така откриваемостта и достъпността на информацията за ползвателите, особено за инвеститорите, които се интересуват както от финансовата информация, така и от информацията за устойчивостта. Възможността да се публикуват по

⁽³³⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).

различно време финансовата информация и информацията за устойчивостта задълбочава този проблем. Публикуването в отделен доклад може също така да създаде впечатление на вътрешно равнище и сред външните заинтересовани страни, че информацията за устойчивостта спада към категорията на по-малко значимата информация, което може да повлияе отрицателно върху възприятието за надеждността на информацията. Поради това предприятията следва да оповестяват информация за устойчивостта в ясно разпознаваем специален раздел от доклада за управлението, а на държавите членки следва да не се позволява повече да освобождават предприятията от задължението им да предоставят информацията относно въпроси на устойчивостта в доклада за управлението.

Това задължение би допринесло също така за изясняване на ролята на националните компетентни органи при извършването на надзора над отчитането във връзка с устойчивостта като част от доклада за управлението, изготвен в съответствие с Директива 2004/109/ЕО. В допълнение предприятията, от които се изисква да оповестяват информация за устойчивостта, в никакъв случай не следва да се освобождават от задължението за публикуване на доклада за управлението, тъй като е важно да се гарантира, че информацията за устойчивостта е обществено достъпна.

- (58) Член 20 от Директива 2013/34/ЕС задължава предприятията, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, да включват в своя доклад за управлението декларация за корпоративно управление, която да съдържа, наред с другата информация, описание на политиката за многообразието, прилагана от предприятието по отношение на административните, управителните и надзорните му органи. Член 20 от Директива 2013/34/ЕС предоставя на предприятията възможност за гъвкавост, когато решават за кои аспекти от многообразието да оповестят информацията. Той не задължава изрично предприятията да включват информацията за конкретен аспект на многообразието. С цел преминаване към по-балансирано участие на представители на всички полове във вземането на решения е необходимо да се гарантира, че предприятията, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, винаги ще оповестят своите политики за многообразие във връзка с равнопоставеността на половете и тяхното изпълнение. За да се избегне ненужната административна тежест обаче, тези предприятия следва да имат възможност да оповестяват част от информацията, която се изисква по член 20 от Директива 2013/34/ЕС, заедно с другата информация във връзка с устойчивостта. Ако решат да действат по този начин, декларацията за корпоративното управление следва да включва позоваване на отчитането на предприятието във връзка с устойчивостта, а информацията, изисквана в съответствие с член 20 от Директива 2013/34/ЕС, следва да продължи да отговаря на изискванията за изразяване на увереност в декларацията за корпоративно управление.
- (59) Член 33 от Директива 2013/34/ЕС изисква от държавите членки да гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на предприятието имат колективна отговорност да гарантират, че годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети, докладът за управлението, консолидираният доклад за управлението, декларацията за корпоративно управление и консолидираната декларация за корпоративно управление са изготвени и публикувани в съответствие с изискванията на тази директива. Тази колективна отговорност следва да бъде разширена, за да включва изискванията за цифровизация, посочени в Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, изискването за спазване на стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта и изискването за маркиране на отчитането във връзка с устойчивостта.
- (60) По отношение на професията, свързана с изразяването на увереност, се прави разграничение между ангажимент за изразяване на ограничена увереност и ангажимент за изразяване на разумна увереност. Заключение при ангажимент за изразяване на ограничена увереност обикновено се предоставя в отрицателна форма на изразяване, като се заявява, че специалистът не е установил проблеми, въз основа на които да заключи, че предметът на ангажимента съдържа съществени неточности. При ангажимент за изразяване на ограничена увереност одиторът извършва по-малко проверки, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Поради това количеството работа при ангажимент за изразяване на ограничена увереност е по-малко, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Количеството работа при ангажимент за изразяване на разумна увереност предполага обширни процедури, включително разглеждане на вътрешен контрол на предприятието, което отчита информацията, и съществени проверки, и затова е значително по-голямо от това при ангажимент за изразяване на ограничена увереност.

Заключението при ангажимент за изразяване на разумна увереност обикновено се предоставя в положителна форма на изразяване и води до предоставяне на становище относно оценката на предмета по предварително определени критерии. В Директива 2013/34/ЕС от държавите членки се изисква да гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество проверяват дали е предоставена нефинансовата декларация или отделният доклад. Не се изисква независим доставчик на одиторски услуги да провери информацията, въпреки че на държавите членки се разрешава да изискват такава проверка по свое усмотрение. Липсата на изискване за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за разлика от изискването задължителният одитор да извършва задължителни одити въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност, би застрашило достоверността на оповестената информация за устойчивостта, като по този начин би попречило да се удовлетворят потребностите на ползвателите,

за които е предназначена тази информация. Въпреки че целта е да има подобно ниво на увереност за финансовото отчитане и отчитането във връзка с устойчивостта, отсъствието на общоприет стандарт за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта създава риск от различни тълкувания и очаквания за това какво да включва ангажиментът за изразяване на разумна увереност относно различните категории информация за устойчивостта, особено по отношение на оповестяването на прогнозна и качествена информация.

Поради това е необходимо да се обмисли възприемането на прогресивен подход за подобряване на равнището на увереност, което се изисква по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта, като се започне със задължение на задължителния одитор или на одиторското дружество да изрази становище относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на Съюза въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Това становище следва да обхваща съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта със стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта, процеса за идентифициране от страна на предприятието на оповестената информация съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта и съответствието с изискването за маркиране на информацията за устойчивостта. Одиторът следва също така да направи оценка дали отчитането от страна на предприятието съответства на изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852. За да се гарантират общо разбиране и общи очаквания за това какво би включвал ангажиментът за изразяване на разумна увереност, задължителният одитор или одиторското дружество следва да бъдат задължени да изразят становище въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на Съюза, когато Комисията приеме стандарти за изразяване на увереност по отношение на изразяването на разумна увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез делегирани актове не по-късно от 1 октомври 2028 г. след като се извърши оценка, за да се определи дали изразяването на разумна увереност ще е осъществимо за одиторите и предприятията.

Постепенният подход за преминаване от ангажименти за изразяване на ограничена увереност към ангажименти за изразяване на разумна увереност ще даде също така възможност за прогресивното развитие на пазара на одиторски услуги относно информацията за устойчивостта и на практиките на предприятията по отчитане. Накрая, този постепенен подход ще доведе до поетапно увеличение на разходите на предприятията, които отчитат информация, с оглед на това, че изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност е по-скъпо от изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Предприятията, подлежащи на изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, следва да могат, ако желаят, да решат да получат становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност и в такива случаи следва да се счита, че са изпълнили задължението за получаване на становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Становището въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност относно прогнозна информация е само увереност, че тази информация е изготвена в съответствие с приложимите стандарти.

- (61) Задължителните одитори или одиторските дружества проверяват финансовите отчети и доклада за управлението. Изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от задължителните одитори или одиторските дружества ще спомогне да се гарантират свързаност и съгласуваност между финансовата информация и информацията за устойчивостта, което е особено важно за ползвателите на информация за устойчивостта. Има риск обаче от допълнителна концентрация на одитния пазар, което би застрашило независимостта на одиторите и би повишило таксите за одит или таксите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Като се има предвид ключовата роля на задължителните одитори при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и при осигуряването на надеждна информация за устойчивостта, Комисията обяви, че ще предприеме действия за допълнително повишаване на качеството на одита и за създаване на по-отворен и диверсифициран одитен пазар — условия за успешно прилагане на настоящата директива за изменение. В допълнение е желателно на предприятията да се предложи по-широк избор от независими доставчици на одиторски услуги във връзка с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Поради това на държавите членки следва да се позволи да акредитират независими доставчици на одиторски услуги в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁴⁾, които да дават становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, което следва да се публикува заедно с доклада за

⁽³⁴⁾ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

управлението. Освен това на държавите членки следва да се даде възможност да разрешат на задължителен одитор, различен от задължителния одитор или задължителните одитори, които извършват задължителен одит на финансовите отчети, да изрази становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Наред с това, ако държавите членки разрешат на независими доставчици на одиторски услуги да извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, те също така следва да позволят на задължителен одитор, различен от задължителния одитор или задължителните одитори, извършващи задължителния одит на финансовите отчети, да изрази становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Държавите членки следва да определят изисквания, които да гарантират качеството на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, извършено от независими доставчици на одиторски услуги, и последователни резултати при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Следователно всички независими доставчици на одиторски услуги следва да отговарят на изисквания, които са еквивалентни на изискванията, установени в Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁵⁾, по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, като същевременно са адаптирани към характеристиките на независимите доставчици на одиторски услуги, които не извършват задължителни одити. По-специално държавите членки следва да определят еквивалентни изисквания по отношение на обучението и изпитите, продължаващото обучение, системите за гарантиране на качеството, професионалната етика, независимостта, обективността, поверителността и професионалната тайна, назначаването и освобождаването от длъжност и организацията на работата на независимите доставчици на одиторски услуги, както и по отношение на разследванията, санкциите и сигнализирането за нередности. Това ще гарантира равнопоставеност на всички лица и дружества, на които държавите членки са разрешили да дават становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително на задължителните одитори. Ако дадено предприятие потърси становището на акредитиран независим доставчик на одиторски услуги, различен от задължителния одитор, по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта, не е необходимо той да иска от задължителния одитор становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Независимите доставчици на одиторски услуги, които вече са акредитирани от дадена държава членка за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да продължат да имат право да правят това. По подобен начин държавите членки следва да гарантират, че за независимите доставчици на одиторски услуги, които към датата на прилагане на новите изисквания за обучение и изпити са в процес на акредитация, не се прилагат тези нови изисквания за акредитация, при условие че приключат процеса в рамките на две години, считано от датата на прилагането на новите изисквания. Държавите членки следва да гарантират обаче, че всички независими доставчици на одиторски услуги, акредитирани от държава членка за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в рамките на две години, считано от датата на прилагане на новите изисквания за акредитация, придобиват чрез продължаващо професионално обучение необходимите познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

- (62) За да се насърчи свободното движение на услуги, държавите членки следва да позволят на независими доставчици на одиторски услуги, установени в друга държава членка, да извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на тяхна територия. Това би било също така от полза за отварянето на пазара на одиторски услуги дори когато не всички държави членки позволяват акредитация на независими доставчици на одиторски услуги на своя територия. Когато независими доставчици на одиторски услуги извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на територията на приемаша държава членка, тази приемаша държава членка следва да може да реши да упражнява надзор над независимите доставчици на одиторски услуги, с оглед на възможността да се използва приложената рамка за надзор над одиторите, извършващи дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (63) Държавите членки следва да гарантират, че когато съгласно правото на Съюза от дадено предприятие се изисква елементите на неговото отчитане във връзка с устойчивостта да бъдат проверени от акредитирана независима трета страна, докладът на акредитираната независима трета страна следва да се предостави или като приложение към доклада за управлението, или чрез други публично достъпни средства. Това предоставяне следва да не предопределя резултата на становището за изразяване на увереност, по отношение на което проверката от трета страна следва да остане независима. Това следва да не води до дублиране на работата между одитора или независимия доставчик на одиторски услуги, който представя становището за изразяване на увереност, и акредитираната независима трета страна.

⁽³⁵⁾ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

- (64) Директива 2006/43/ЕО определя правилата относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните финансови отчети. Необходимо е да се гарантира прилагането на съгласувани правила от задължителния одитор за одита на финансовите отчети и изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. Директива 2006/43/ЕО следва да се прилага, когато становището за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се дава от задължителен одитор или от одиторското дружество.
- (65) Правилата за одобряването и признаването на задължителни одитори и одиторски дружества следва да дават възможност задължителните одитори да придобият квалификация също и за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Държавите членки следва да гарантират, че задължителните одитори, желаещи да придобият квалификация за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, притежават необходимото ниво на теоретични познания по темите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика.

Поради това задължителните одитори следва да преминават практическо обучение с продължителност най-малко осем месеца в областта на изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта, като се взема предвид предходният професионален опит. На задължителните одитори, които вече са одобрени или признати в държава членка, следва да бъде позволено да извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. По подобен начин държавите членки следва да гарантират, че за физическите лица, които са в процес на одобрение към датата на прилагане на изискванията за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, установени с настоящата директива за изменение, не се прилагат тези изисквания, при условие че приключат процеса в рамките на следващите две години. Държавите членки следва да гарантират обаче, че задължителните одитори, одобрени в рамките на две години, считано от датата на прилагане на тези изисквания и желаещи да извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез продължаващо професионално обучение. На физическите лица, които решат да бъдат одобрени само като задължителни одитори за задължителен одит, следва да могат да решат на по-късен етап да придобият и квалификация за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. За целта тези лица следва да изпълняват необходимите изисквания, определени от държавите членки, за да се гарантира, че те притежават също така необходимото ниво на теоретични познания по въпросите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика.

- (66) Следва да се гарантира, че наложените на одиторите изисквания по отношение на задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са съгласувани. Поради това следва да има поне едно определено лице, което участва активно в изпълнението на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта (наричано по-нататък „основен партньор по устойчивостта“). Когато извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, задължителните одитори следва да бъдат задължени да отделят достатъчно време и да осигуряват необходимите ресурси и експертен опит, за да могат надлежно да изпълнят своите задължения. Таксите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва да бъдат счетоводно отразени в сметките на клиента и следва да се създаде досие за изразяването на увереност, включващо информация, свързана с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да бъде възможно досието за изразяването на увереност да бъде включено в одитното досие. Наложените на задължителните одитори изисквания по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва обаче да се прилагат само към задължителните одитори, които извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (67) Задължителните одитори или одиторските дружества, които извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да имат високо ниво на технически и специализирани експертни познания в областта на устойчивостта.
- (68) Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да въведат подходящи правила, за да не позволят таксите за задължителния одит да бъдат повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на одитирания субект или да бъдат обвързани с някаква форма на условност. Посочената директива изисква също така от държавите членки да гарантират, че задължителните одитори, извършващи задължителни одити, спазват правилата за професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна. От съображения за съгласуваност е подходящо тези правила да бъдат разширени така, че да обхващат задължителните одитори във връзка с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

- (69) За да се предвидят уеднаквени практики по изразяване на увереност и високо качество на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в целия Съюз, на Комисията следва да се предостави правомощието да приема чрез делегирани актове стандарти за изразяване на увереност. На държавите членки следва се даде възможността да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, доколкото Комисията не е приела чрез делегирани актове стандарт за изразяване на увереност в същата област. Такива стандарти за изразяване на увереност следва да определят процедурите, които одиторът да изпълни, за да направи своите изводи за увереността относно отчитането във връзка с устойчивостта. Поради това Комисията следва да приеме стандарти за изразяване на увереност за ограничената увереност чрез делегирани актове преди 1 октомври 2026 г. С цел да се улесни хармонизирането на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта във всички държави членки, КЕОНО следва да бъде насърчен да приеме необвързващи насоки за определяне на процедурите, които трябва да се изпълнят при изразяване на становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, докато Комисията приеме стандарт за изразяване на увереност в същата област.
- (70) В Директива 2006/43/ЕО се посочват правила за задължителния одит на група предприятия. Подобни правила следва да се определят за изразяването на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.
- (71) В Директива 2006/43/ЕО от задължителните одитори или одиторските дружества се изисква да представят резултатите от своя задължителен одит в одиторски доклад. Подобни правила следва да се определят за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Резултатите от изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да бъдат представени в доклад за изразяването на увереност. Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да бъде възможно информацията относно изразяването на увереност да бъде включена в одиторския доклад.
- (72) С Директива 2006/43/ЕО се изисква от държавите членки да създадат система за проверка на качеството на задължителните одитори и одиторските дружества. За да се гарантира, че също така се извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и че лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо професионално образование и съответен опит в отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, това изискване за създаване на система за гарантиране на качеството следва да бъде разширено така, че да се прилага и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Като преходна мярка — до 31 декември 2025 г. — лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да бъдат освободени от изискването да имат съответния опит в отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта.
- (73) С Директива 2006/43/ЕО от държавите членки се изисква да въведат режим за разследвания и санкции на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. С посочената директива от държавите членки се изисква също да организират ефективна система за публичен надзор, както и да гарантират, че регулаторните договорености относно системите за публичен надзор позволяват ефективно сътрудничество на равнището на Съюза по отношение на надзорните дейности на държавите членки. Тези изисквания следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваността на разследванията, санкциите и рамките за надзор, създадени във връзка с работата на одитора при задължителния одит и при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (74) В Директива 2006/43/ЕО се съдържат правила за назначаването и освобождаването на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. Тези правила следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваност между наложените на одиторите правила по отношение на тяхната работа по задължителния одит и по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (75) Съгласно член 6 от Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁶⁾ от държавите членки се изисква да гарантират, че акционерите на предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза, действащи индивидуално или колективно, имат право да включват точки в дневния ред на общото събрание, при условие че всяка точка е придружена от обосновка или предложение за приемане на решение на общото събрание, които да бъдат приети на общото събрание, както и че имат право да внасят предложения за решения по точки, които са или предстои да бъдат включени в дневния ред на общо събрание, според случая. Ако тези права са подчинени на условието съответният акционер или акционери да притежава(т) минимален процент от дяловия капитал на дружеството, този минимален дял не може да надхвърля 5 % от капитала. Що се отнася до изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, акционерите следва да могат да

⁽³⁶⁾ Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите в дружества, регистрирани на фондовата борса (ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17).

упражняват правата, посочени в член 6 от Директива 2007/36/ЕО, за да внасят предложения за решения, които да бъдат приети на общото събрание и в които се изисква, първо, акредитирана трета страна, която не принадлежи към същото одиторско дружество или мрежа като задължителния одитор или одиторското дружество, извършващо задължителния одит, да изготви доклад за някои елементи на отчитането във връзка с устойчивостта и второ, този доклад да се предостави на разположение на общото събрание.

За предприятията, за които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, въведени от настоящата директива за изменение и които не попадат в обхвата на член 6 от Директива 2007/36/ЕО, на акционерите, които представляват повече от 5 % от правата на глас или 5 % от капитала на предприятието, действащи индивидуално или колективно, следва също така да се даде право да добавят като точка от дневния ред на общото събрание предложение за решение, което да бъде прието на общото събрание и с което се изисква, първо, акредитирана трета страна, която не принадлежи към същото одиторско дружество или мрежа като задължителния одитор или одиторското дружество, извършващо задължителния одит, да изготви доклад за определени елементи на отчитането във връзка с устойчивостта, и второ, този доклад да се предостави на разположение на общото събрание.

- (76) С Директива 2006/43/ЕО от държавите членки се изисква да гарантират, че всяко предприятие от обществен интерес, има одиторски комитет, който определя своите задачи във връзка със задължителния одит. На този одиторски комитет следва да се възложат определени задачи по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Тези задачи следва да включват задължението да се информира административният или надзорният орган на предприятието от обществен интерес за резултата от дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и да се обясни по какъв начин одиторският комитет е допринесъл за достоверността на отчитането във връзка с устойчивостта и каква е била ролята на одиторския комитет в този процес. Държавите членки следва да могат да разрешат функциите, възложени на одиторския комитет и отнасящи се до отчитането във връзка с устойчивостта и свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да се изпълняват от административния или надзорния орган като цяло или от специален орган, създаден от административния или надзорния орган.
- (77) Директива 2006/43/ЕО съдържа изисквания за регистриране и надзор на одиторите и одиторските дружества от трети държави. За да се гарантира наличието на съгласувана рамка за работата на одиторите при задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, е необходимо тези изисквания да бъдат разширени така, че да се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (78) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁷⁾ се прилага за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити на субекти, извършващи дейност от обществен интерес. За да се гарантира независимостта на задължителния одитор при извършването на задължителен одит, посоченият регламент установява пределна стойност за размера на таксите за други услуги, които задължителният одитор може да получи. Важно е да се поясни, че изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва да не се взема предвид при изчисляването на тази пределна стойност. Освен това с Регламент (ЕС) № 537/2014 се забранява предоставянето на определени услуги извън одита в определени периоди, когато задължителният одитор извършва задължителния одит. Услугите, свързани с подготовката на отчитането във връзка с устойчивостта, включително всички консултантски услуги, следва също да се считат за забранени услуги в периода, определен в Регламент (ЕС) № 537/2014. Забраната за предоставяне на такива услуги следва да се прилагат във всички случаи, когато задължителният одитор извършва задължителен одит на финансовите отчети.

С цел да се гарантира независимостта на задължителния одитор, някои услуги извън одита следва също да бъдат забранени, когато задължителният одитор извършва дейност по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. В Регламент (ЕС) № 537/2014 се изисква от задължителните одитори да съобщават на одитираното предприятие за нередности и при определени обстоятелства — на органите, определени от държавите членки като отговорни за разследването на такива нередности. Обхватът на това задължение следва също така да се разшири, ако е целесъобразно, така че да включва задължителните одитори и одиторските дружества по отношение на дейността им за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятията, от обществен интерес.

⁽³⁷⁾ Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

- (79) С Директива 2004/109/ЕО се възлага на националните надзорни органи задачата да следят за спазването на изискванията за корпоративното отчитане от предприятията, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза. С член 4 от тази директива се определя съдържанието, което да се включи в годишните финансови отчети, но в него няма изрично позоваване на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, съгласно които се изисква изготвянето на нефинансова декларация и консолидирана нефинансова декларация. Вследствие на това националните компетентни органи на някои държави членки нямат правен мандат да упражняват надзор над тези нефинансови декларации, особено когато тези нефинансови декларации са публикувани в отделен доклад, извън годишния финансов отчет, което понастоящем държавите членки позволяват. Поради това е необходимо в член 4, параграф 5 от Директива 2004/109/ЕО да се вмъкне позоваване на отчитането във връзка с устойчивостта. Необходимо е също така да се постави изискване отговорните в рамките на емитента лица да потвърдят в годишния финансов отчет, че доколкото им е известно, докладът за управлението е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта.

Също така, с оглед на новото естество на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта, ЕОЦКП следва да издаде насоки за националните компетентни органи, с цел да се насърчи сближаването в областта на надзора при отчитането във връзка с устойчивостта от емитенти съгласно Директива 2004/109/ЕО. Тези насоки следва да се прилагат само по отношение на надзора над предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза.

- (80) За да се прецизират изискванията, предвидени в настоящата директива за изменение, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове, в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с установяването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и установяването на стандарти за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽³⁸⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (81) Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно изпълнението на настоящата директива за изменение, включващ, *inter alia*: оценка на постигането на целите на настоящата директива за изменение, включително сближаването на практиките за отчитане между държавите членки; оценка на броя на малките и средните предприятия, които използват доброволно стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта; оценка по въпроса дали и как обхватът на изискванията за отчитане следва да бъде допълнително разширен, по-специално по отношение на малките и средните предприятия и предприятия от трети държави, извършващи дейност пряко на вътрешния пазар на Съюза без дъщерно предприятие или клон на територията на Съюза; оценка на прилагането на изискванията за отчитане по отношение на дъщерните предприятия и клоновете на предприятия от трети държави, въведени с настоящата директива за изменение, включително оценка на броя на предприятията от трети държави, които имат дъщерно предприятие или клон, спрямо които се прилагат изискванията за отчитане в съответствие с Директива 2013/34/ЕС; оценка на механизма за прилагане и на съответните прагове, определени в Директива 2013/34/ЕС; оценка по въпроса дали и как да се гарантира достъпността за хората с увреждания до отчитаната информация във връзка с устойчивостта, публикувана от предприятията, попадащи в обхвата на настоящата директива за изменение.

Докладът относно изпълнението на настоящата директива за изменение следва да се публикува до 30 април 2029 г. и на всеки три години след това и да се придружава, ако е целесъобразно, от законодателни предложения. В срок до 31 декември 2028 г. Комисията следва да направи преглед и да докладва за равнището на концентрация на пазара на одиторски услуги относно информацията за устойчивостта. При прегледа следва да се вземат предвид националните режими, приложими за независимите доставчици на одиторски услуги, и да се извърши оценка по въпроса дали и до каква степен тези национални режими допринасят за отварянето на пазара на одиторски услуги. В срок до 31 декември 2028 г. Комисията следва да извърши оценка на възможните правни мерки за осигуряване на достатъчна диверсификация на пазара на одиторски услуги относно информацията за устойчивостта и подходящо качество на отчитането във връзка с устойчивостта. Докладът относно равнището на концентрация на пазара на одиторски услуги относно информацията за устойчивостта следва да се представи на Европейския парламент и на Съвета в срок до 31 декември 2028 г. и да бъде придружен, ако е целесъобразно, от законодателни предложения.

⁽³⁸⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (82) Доколкото целите на настоящата директива за изменение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците на дейността могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива за изменение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (83) Следователно Регламент (ЕС) № 537/2014, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Директива 2013/34/ЕС следва да бъдат съответно изменени.
- (84) Беше проведена консултация с ЕЦБ и тя представи становище на 7 септември 2021 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/34/ЕС

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 1 се добавят следните параграфи:

„3. Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 29а, 29г, 30 и 33, член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), член 34, параграфи 2 и 3 и член 51 от настоящата директива, се прилагат също така за законите, подзаконовите нормативни актове и административните разпоредби на държавите членки по отношение на следните предприятия, независимо от тяхната правна форма, при условие че тези предприятия са големи предприятия или малки и средни предприятия, с изключение на микропредприятията, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, според определението в член 2, точка 1, буква а) от настоящата директива:

- а) застрахователни предприятия по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 91/674/ЕИО на Съвета (*);
- б) кредитни институции съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета (**).

Държавите членки могат да изберат да не прилагат мерките за координиране, посочени в първа алинея от настоящия параграф, по отношение на предприятията, изброени в член 2, параграф 5, точки 2—23 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (***).

4. Мерките за координиране, предписани в членове 19а, 29а и 29г, не се прилагат за финансовите продукти, изброени в член 2, точка 12, букви б) и е) от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета (****).

5. Мерките за координиране, предвидени в членове 40а—40г, се прилагат и за законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно дъщерни предприятия и клонове на предприятия, които не са уредени от правото на държава членка, но чиято правна форма е съпоставима с тази на видовете предприятия, изброени в приложение I.

(*) Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

(**) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1)

(***) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

(****) Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1)“

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 5 се заменя със следното:

„5) „нетен оборот“ означава сумите, които са получени от продажбата на продукти и предоставянето на услуги, след като се приспадат търговските отстъпки, данъкът върху добавената стойност и други данъци, пряко свързани с оборота; въпреки това за застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква а) от настоящата директива, „нетен оборот“ се определя в съответствие с член 35 и член 66, точка 2 от Директива 91/674/ЕИО на Съвета (*); за кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква б) от настоящата директива, „нетен оборот“ се определя в съответствие с член 43, параграф 2, буква в) от Директива 86/635/ЕИО на Съвета (**); и за предприятията, попадащи в обхвата на член 40а, параграф 1 от настоящата директива, „нетен оборот“ означава приходите, определени от или по смисъла на рамката за финансово отчитане, въз основа на която се изготвят финансовите отчети на предприятието;

(*) Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

(**) Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).“;

б) добавят се следните точки:

„17) „въпроси на устойчивостта“ означава фактори в областта на екологичните права, социалните права и правата на човека, както и управленските въпроси, включително факторите на устойчивост по смисъла на член 2, точка 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088;

18) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава оповестяване на информация, свързана с въпроси на устойчивостта, в съответствие с членове 19а, 29а и 29г;

19) „ключови нематериални ресурси“ означава ресурси без физическа субстанция, от които основно зависи бизнес моделът на предприятието и които са източник на създаване на стойност за предприятието;

20) „независим доставчик на одиторски услуги“ означава орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета (*) за конкретната дейност по оценяване на съответствието, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива.

(*) Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).“

3) В член 19, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Големите предприятия и малките и средните предприятия, с изключение на микропредприятията, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, съгласно определението в член 2, точка 1, буква а), оповестяват информация за ключовите нематериални ресурси и обясняват как бизнес моделът на предприятието зависи основно от тези ресурси и как тези ресурси са източник на създаване на стойност за предприятието.“

4) Член 19а се заменя със следното:

„Член 19а

Отчитане във връзка с устойчивостта

1. Големите предприятия и малките и средните предприятия, с изключение на микропредприятията, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, според определението в член 2, точка 1, буква а), включват в своя доклад за дейността информация, необходима за разбиране на въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на предприятието.

Информацията, посочена в първа алинея, е ясно разпознаваема в доклада за дейността, като се поставя в специален раздел от този доклад.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва:

- a) кратко описание на бизнес модела и стратегията на предприятието, включително:
 - i) гъвкавостта на бизнес модела и на стратегията на предприятието по отношение на рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;
 - ii) възможностите за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта;
 - iii) плановете на предприятието, включително действията за изпълнение и свързаните финансови и инвестиционни плановете, за да гарантира, че неговият бизнес модел и стратегията му са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5°C в съответствие с Парижкото споразумение към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, прието на 12 декември 2015 г. (наричано по-нататък „Парижкото споразумение“), както и целта за постигане на неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г., определена в Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета (*), и когато е целесъобразно, излагането на предприятието по отношение на дейности, свързани с въглища, нефт и газ;
 - iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на предприятието са съобразени с интересите на заинтересованите страни и с въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта;
 - v) по какъв начин е приложена стратегията на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- б) описание на обвързаните със срокове цели, свързани с въпросите на устойчивостта, определени от предприятието, включително, когато е целесъобразно, абсолютните цели за намаляване на емисиите на парникови газове най-малко за 2030 г. и 2050 г., описание на напредъка, постигнат от предприятието по отношение на постигането на тези цели, и декларация дали целите на предприятието, свързани с екологични фактори, се основават на убедителни научни доказателства;
- в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта, както и на техните експертни познания и уменията им във връзка с изпълнението на тази роля или на достъпа на тези органи до такива експертни познания и умения;
- г) описание на политиките на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- д) информация относно съществуването на схеми за стимулиране, свързани с въпросите на устойчивостта, предлагани на членовете на административните, управителните и надзорните органи;
- е) описание на:
 - i) процеса на извършената от предприятието надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта и, когато е приложимо, в съответствие с изискванията на Съюза към предприятията да извършват процес на надлежна проверка;
 - ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани със собствените дейности на предприятието и с неговата верига за създаване на стойност, включително неговите продукти и услуги, неговите стопански отношения и верига на доставки, действията, предприети за установяване и наблюдение на тези въздействия и други неблагоприятни въздействия, които предприятието е длъжно да установи съгласно други изисквания на Съюза, налагащи на предприятията да извършват процес на надлежна проверка;
 - iii) предприети от предприятието действия и резултата от тези действия за предотвратяване, смекчаване, коригиране или прекратяване на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- ж) описание на основните рискове за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, включително описание на основните зависимости на предприятието от тези въпроси и как предприятието управлява тези рискове;
- з) показатели, имащи отношение към оповестяването на информацията по букви а)–ж).

Предприятията докладват за проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в доклада за дейността, в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, включва информация, свързана с краткосрочния, средносрочния и дългосрочния времеви хоризонт, според случая.

3. Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно собствените дейности на предприятието и относно неговата верига за създаване на стойност, включително относно неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и верига на доставки.

През първите три години от прилагането на мерките, които ще бъдат приети от държавите членки в съответствие с член 5, параграф 2 от Директива (ЕС) 2022/2464 на Европейския парламент и на Съвета (**), и в случай че не е налице цялата необходима информация относно неговата верига за създаване на стойност, предприятието пояснява усилията, положени за получаване на необходимата информация за неговата верига за създаване на стойност, причините, поради които не е могло да получи цялата необходима информация, както и плановете си да получи цялата необходима информация в бъдеще.

Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също така позовавания и допълнителни пояснения на друга информация, включена в доклада за дейността, в съответствие с член 19 и оповестените в годишните финансови отчети суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обосноващото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право, и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.

4. Предприятията оповестяват посочената в параграфи 1—3 от настоящия член информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б.

5. Ръководството на предприятието информира представителите на работниците на подходящото равнище и обсъжда с тях съответната информация и средствата за получаване и проверка на информацията за устойчивостта. Становището на представителите на работниците се съобщава, когато е приложимо, на съответните административни, управителни или надзорни органи.

6. Чрез дерогация от параграфи 2—4 от настоящия член и без да се засягат параграфи 9 и 10 от настоящия член, малките и средните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, малките и несложни институции, определени в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, каптивните застрахователни предприятия съгласно определението в член 13, точка 2 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (***) и каптивните презастрахователни предприятия, определени в член 13, точка 5 от посочената директива, могат да ограничат отчитането си във връзка с устойчивостта до следната информация:

- а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на предприятието;
- б) описание на политиките на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- в) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия на предприятието върху въпросите на устойчивостта и всички действия, предприети с цел установяване, наблюдение, предотвратяване, смекчаване или коригиране на такива действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- г) основните рискове за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, и как предприятието управлява тези рискове;
- д) основните показатели, необходими за оповестяването на информацията по букви а)—г).

Малките и средните предприятия, малките и несложни институции и каптивните застрахователни и презастрахователни предприятия, които се възползват от дерогацията, посочена в първа алинея, оповестяват информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия, посочени в член 29в.

7. За финансови години, започващи преди 1 януари 2028 г., чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член малките и средните предприятия, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а), могат да решат да не включват в своя доклад за дейността информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член. В такива случаи предприятието въпреки това посочва накратко в своя доклад за дейността защо не е било предоставено отчитане във връзка с устойчивостта.

8. Предприятията, които спазват изискванията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член, и предприятията, които се възползват от дерогацията по параграф 6 от настоящия член, се счита, че са изпълнили изискването, посочено в член 19, параграф 1, трета алинея.

9. При условие че са изпълнени условията, посочени във втора алинея от настоящия параграф, предприятие, което е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член (наричано по-нататък „освободеното дъщерно предприятие“), ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятието майка, съставен в съответствие с членове 29 и 29а. Предприятие, което е дъщерно предприятие на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член, ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на това предприятие майка, което е установено в трета държава, и когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта се извършва в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б, или по начин, еквивалентен на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, прието съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (****).

Освобождаването по първа алинея подлежи на следните условия:

- а) докладът за дейността на освободеното дъщерно предприятие съдържа цялата посочена по-долу информация:
- i) наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация на равнище група в съответствие с настоящия член или по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от настоящата директива, определени в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, прието съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО;
 - ii) интернет връзките към консолидирания доклад за дейността на предприятието майка или, когато е приложимо, към консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на предприятието майка, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф, и към становището за изразяване на увереност, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива, или към становището за изразяване на увереност, посочено в буква б) от настоящата алинея;
 - iii) информацията, че предприятието е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член;
- б) ако предприятието майка е установено в трета държава, неговото консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта и становището за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, изразено от едно или повече лица или дружества, разполагащи с правомощие да дават становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно правото, уреждащо въпросното предприятие майка, се публикуват в съответствие с член 30 от настоящата директива и в съответствие с правото на държавата членка, с което се урежда освободеното дъщерно предприятие;
- в) ако предприятието майка е установено в трета държава, оповестяванията, предвидени в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета (*****), обхващащи дейностите, извършвани от освободеното дъщерно предприятие, установено в Съюза, и неговите дъщерни предприятия, се включват в доклада за дейността на освободеното дъщерно предприятие или в консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, извършено от предприятието майка, установено в трета държава.

Държавата членка, съгласно чието национално право се регулира освободеното дъщерно предприятие, може да изиска консолидираният доклад за дейността или, когато е приложимо, консолидираният отчет за устойчивостта на предприятието майка да бъде публикуван на език, който тази държава членка приема, и да бъде осигурен необходимият превод на този език. Всеки незаверен превод включва декларация в този смисъл.

Предприятията, които са освободени от задължението да изготвят доклад за дейността в съответствие с член 37, не са задължени да предоставят информацията, посочена във втора алинея, буква а), подточки i)–iii) от настоящия параграф, при условие че тези предприятия публикуват консолидирания доклад за дейността в съответствие с член 37.

За целите на първа алинея от настоящия параграф и когато се прилага член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква б) от настоящата директива, които са дълготрайно свързани с централен орган, извършващ надзор над тях при условията, определени в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се третират като дъщерни предприятия на централния орган.

За целите на първа алинея от настоящия параграф застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква а) от настоящата директива, които въз основа на финансова връзка, посочена в член 212, параграф 1, буква в), точка ii) от Директива 2009/138/ЕО, са част от група и подлежат на групов надзор в съответствие с член 213, параграф 2, букви а) до в) от посочената директива, се третират като дъщерни предприятия на предприятието майка на тази група.

10. Освобождаването, предвидено в параграф 9, се прилага и за предприятия от обществен интерес, за които се прилагат изискванията на настоящия член, с изключение на големите предприятия, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1), буква а) от настоящата директива.

- (*) Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на Регламент (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1).
- (**) Директива (ЕС) 2022/2464 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 537/2014, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Директива 2013/34/ЕС по отношение на отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта (ОВ L 322, 16.12.2022 г., стр. 15).
- (***) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).
- (****) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).
- (*****) Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за установяване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).“

5) Член 20, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква ж) се заменя със следното:

„ж) описание на политиката на многообразието, прилагана спрямо административните, управителните и надзорните органи на предприятието, по отношение на пола и други аспекти, като възраст, увреждания или образование и професионален опит, целите на политиката на многообразието, как е била приложена и резултатите през отчетния период. Ако не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това.“;

б) добавя се следната алинея:

„Предприятията, спрямо които се прилага член 19а, се считат за изпълнили задължението, посочено в буква ж) от първата алинея на този параграф на този член, когато включват изискваната информация по тази буква като част от отчитането им във връзка с устойчивостта и позоваване на това е включено в декларацията за корпоративно управление.“

б) Член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) консолидираните финансови отчети, посочени в буква а), и консолидираният доклад за дейността на по-голямото обединение от предприятия се съставят от предприятието майка на това обединение в съответствие с правото на държавата членка, което регулира предприятието майка, в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002;“;

б) в параграф 8, буква б) точка i) се заменя със следното:

„i) в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, определени в член 29а,“;

в) в параграф 8, буква б) точка iii) се заменя със следното:

„iii) аналогично на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността, съставени в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или“

7) член 29а се заменя със следното:

„Член 29а

Консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта

1. Предприятията майки на голяма група, посочени в член 3, параграф 7, включват в своя консолидиран доклад за дейността информацията, необходима за разбиране на въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта, както и информацията, необходима за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на групата.

Информацията, посочена в първа алинея, е ясно разпознаваема в консолидирания доклад за дейността чрез специален раздел от консолидирания доклад за дейността.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва:

а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на групата, включително:

i) гъвкавостта на бизнес модела и на стратегията на групата по отношение на рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;

ii) възможностите за групата, произтичащи от въпросите на устойчивостта;

iii) плановете на групата, включително изпълнението на действия и свързаните с тях финансови и инвестиционни плановете, за да се гарантира, че нейният бизнес модел и стратегията ѝ са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5 °C в съответствие с Парижкото споразумение и целта за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г., както е определено в Регламент (ЕС) 2021/1119, и когато е приложимо, излагането на групата на дейности, свързани с въглища, нефт и газ;

iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на групата са съобразени с интересите на заинтересованите страни на групата и с въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта;

v) по какъв начин е приложена стратегията на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;

б) описание на обвързаните със срокове цели, свързани с въпросите на устойчивостта, определени от групата, включително, когато е целесъобразно, абсолютните цели за намаляване на емисиите на парникови газове поне за 2030 г. и 2050 г., описание на напредъка, постигнат от групата по отношение на постигането на тези цели, и декларация дали целите на групата, свързани с екологичните фактори, се основават на убедителни научни доказателства;

в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта, както и на техния експертен опит и умения във връзка с изпълнението на тази роля или на достъпа на тези органи до такива експертни познания и умения;

- г) описание на ролята на политиките на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;
- д) информация относно съществуването на схеми за стимулиране, свързани с въпросите на устойчивостта, предлагани на членовете на административните, управителните и надзорните органи;
- е) описание на:
 - i) процеса на извършената от групата надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта, и в съответствие с изискванията на Съюза към предприятията да провеждат процес на надлежна проверка, когато е приложимо;
 - ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани със собствените дейности на групата и с нейната верига на създаване на стойност, включително нейните продукти и услуги, нейните бизнес отношения и верига на доставки, действията, предприети за установяване и наблюдение на тези въздействия и други неблагоприятни въздействия, които предприятието майка е длъжно да установи съгласно други изисквания на Съюза за провеждане на процес на надлежна проверка;
 - iii) предприети от групата действия и резултата от тези действия за предотвратяване, смекчаване, коригиране или прекратяване на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- ж) описание на основните рискове за групата, свързани с въпросите на устойчивостта, включително основните зависимости на групата от такива въпроси и как групата управлява тези рискове;
- з) показатели, имащи отношение към оповестяването по букви а)–ж).

Предприятията майки докладват за проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Информацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, включва информация, свързана с краткосрочния, средносрочния и дългосрочния времеви хоризонт, според случая.

3. Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно собствените дейности на групата и относно нейната верига за създаване на стойност, включително относно нейните продукти и услуги, нейните бизнес отношения и вериги на доставки.

През първите три години от прилагането мерките, които ще бъдат приети от държавите членки в съответствие с член 5, параграф 2 от Директива (ЕС) 2022/2464 и в случай че не е налице цялата необходима информация относно неговата верига за създаване на стойност, предприятието майка пояснява усилията, положени за получаване на необходимата информация за неговата верига за създаване на стойност, причините, поради които не е могло да получи цялата необходима информация, както и плановете си да получи необходимата информация в бъдеще.

Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също така позовавания и допълнителни пояснения на друга информация, включена в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с член 29 от настоящата директива и посочените в консолидирания финансов отчет суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обосноващото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на възложените им съгласно националното право компетенции и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на групата, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите и състоянието на групата и въздействието на нейната дейност.

4. Когато отчеташото се предприятие установи значителни разлики между рисковете за или въздействията на групата и рисковете за или въздействията на едно или повече негови дъщерни предприятия, предприятието предоставя подходящо разбиране за рисковете за и въздействията на съответното дъщерно предприятие или дъщерни предприятия, според случая.

Предприятията посочват кои дъщерни предприятия, включени в консолидацията, са освободени от годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта съгласно съответно член 19а, параграф 9 или член 29а, параграф 8.

5. Предприятията майки оповестяват посочената в параграфи 1—3 от настоящия член информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б.

6. Ръководството на предприятието майка информира представителите на работниците на подходящото равнище и обсъжда с тях съответната информация и средствата за получаване и проверка на информацията за устойчивостта. Становището на представителите на работниците се съобщава, когато е приложимо, на съответните административни, управителни или надзорни органи.

7. Счита се, че предприятие майка, което отговаря на установените в параграфи 1—5 от настоящия член изисквания, е изпълнило изискванията, установени в член 19, параграф 1 и член 19а.

8. При условие че са изпълнени условията, посочени във втора алинея от настоящия параграф, предприятие майка, което също така е дъщерно предприятие), се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—5 от настоящия член (наричано по-нататък „освободеното предприятие майка“), ако това предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидиран доклад за дейността на друго предприятие, съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член. Предприятие майка, което е дъщерно предприятие на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—5 от настоящия член, ако това предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на това предприятие майка, което е установено в трета държава, и когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта се извършва в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б, или по начин, еквивалентен на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приет съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО.

Освобождаването по първа алинея се подчинява на следните условия:

а) докладът за дейността на освободеното предприятие майка съдържа цялата посочена по-долу информация:

- i) наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация на равнище група в съответствие с настоящия член или по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от настоящата директива, както е определено в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приет съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО;
- ii) интернет връзките към консолидирания доклад за дейността на предприятието майка или, когато е приложимо, към консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на предприятието майка, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф, и към становището за изразяване на увереност, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива, или към становището за изразяване на увереност, посочено в буква б) от настоящата алинея;
- iii) информацията, че предприятието майка е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—5 от настоящия член.

б) ако предприятието майка е установено в трета държава, неговото консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта и становището за изразяване на увереност, изразено от едно или повече лица или дружества, разполагащи с правомощие да дават становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно националното право, уреждащо предприятието майка, се публикуват в съответствие с член 30 и в съответствие с правото на държавата членка, с което се урежда освободеното предприятие майка.

- в) ако предприятието майка е установено в трета държава, оповестяванията, предвидени в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, обхващащи дейностите, извършвани от дъщерното предприятие, установено в Съюза и освободено от отчитане във връзка с устойчивостта въз основа на член 19а, параграф 9 от настоящата директива, се включват в доклада за дейността на освободеното предприятие майка или в консолидираното отчитане за устойчивостта, извършено от предприятието майка, установено в трета държава.

Държавата членка, съгласно чието национално право се регулира освободеното предприятие майка, може да изиска консолидираният доклад за дейността или, когато е приложимо, консолидираният отчет за устойчивостта на предприятието майка да бъде публикуван на език, който тази държава членка приема, и да бъде осигурен необходимият превод на този език. Всеки незаверен превод включва декларация в този смисъл.

Предприятията майки, които са освободени от задължението да изготвят доклад за дейността съгласно член 37, не са задължени да предоставят информацията, посочена във втора алинея, буква а), точка i) до буква а), точка iii) от настоящия параграф, при условие че тези предприятия публикуват консолидирания доклад за дейността в съответствие с член 37.

За целите на първа алинея от настоящия параграф и когато се прилага член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква б) от настоящата директива, които са дълготрайно свързани с централен орган, извършващ надзор над тях при условията, определени в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се третираат като дъщерни предприятия на централния орган.

За целите на първа алинея от настоящия параграф застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, буква а) от настоящата директива, които въз основа на финансова връзка, посочена в член 212, параграф 1, буква в), точка ii) от Директива 2009/138/ЕО, са част от група и подлежат на групов надзор в съответствие с член 213, параграф 2, букви а) до в) от тази директива, се третираат като дъщерни предприятия на предприятието майка на тази група.

9. Освобождаването, предвидено в параграф 8, се прилага и за предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, за които се прилагат изискванията на настоящия член, с изключение на големите предприятия, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1), буква а) от настоящата директива.“

- 8) Въмква се следната глава:

„ГЛАВА 6А

СТАНДАРТИ ЗА ОТЧИТАНЕ ВЪВ ВРЪЗКА С УСТОЙЧИВОСТТА

Член 29б

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за допълване на настоящата директива за осигуряване на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват в съответствие с членове 19а и 29а, а когато е относимо, в тях се посочва структурата, която да се използва за представяне на тази информация.

В делегираните актове, посочени в първа алинея от настоящия параграф, Комисията посочва до 30 юни 2023 г. информацията, която предприятията трябва да оповестяват в съответствие с член 19а, параграфи 1 и 2 и член 29а, параграфи 1 и 2, когато е целесъобразно, като тази информация включва най-малко информацията, от която се нуждаят участниците на финансовите пазари, които подлежат на задълженията за оповестяване по Регламент (ЕС) 2019/2088, за да изпълнят тези задължения.

В делегираните актове, посочени в първа алинея, Комисията определя до 30 юни 2024 г. следното:

- i) допълнителната информация, която предприятията трябва да отчетат по отношение на въпросите на устойчивостта и отчетните области, изброени в член 19а, параграф 2, според необходимостта;
- ii) информацията, която предприятията трябва да отчетат и която е специфична за сектора, в който те извършват дейност.

Изискванията за отчитане, установени в делегираните актове, посочени в първа алинея, влизат в сила не по-рано от четири месеца след приемането им от Комисията.

При приемането на делегирани актове за определяне на информацията, изисквана съгласно трета алинея, точка ii), Комисията обръща особено внимание на мащаба на рисковете и въздействията, свързани с въпросите на устойчивостта за всеки сектор, като взема предвид факта, че за някои сектори рисковете и въздействията са по-високи, отколкото за други.

Най-малко на всеки три години след датата им на прилагане Комисията прави преглед на делегираните актове по настоящия член, като взема предвид техническия съвет на Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО), и по целесъобразност изменя тези делегирани актове, за да вземе предвид съответните промени, включително промените по отношение на международните стандарти.

Най-малко веднъж годишно Комисията се консултира с Европейския парламент и провежда съвместни консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, относно работната програма на ЕКГФО във връзка с разработването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта.

2. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта гарантират качеството на отчетаната информация, като изискват тя да бъде разбираема, значима, проверима, съпоставима и представена по коректен начин. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта избягват налагането на непропорционална административна тежест върху предприятията, включително като вземат предвид във възможно най-голяма степен работата на глобалните инициативи за определяне на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, както се изисква в параграф 5, буква а).

В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, в зависимост от предмета на конкретния стандарт за отчитане във връзка с устойчивостта:

- a) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните екологични фактори:
 - i) смекчаване на изменението на климата, включително по отношение на обхват 1, обхват 2 и когато е приложимо, обхват 3 на емисиите на парникови газове;
 - ii) адаптирането към изменението на климата;
 - iii) водните и морските ресурси;
 - iv) използването на ресурсите и кръговата икономика;
 - v) замърсяването;
 - vi) биологичното разнообразие и екосистемите;
- б) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните социални и свързани с правата на човека фактори:
 - i) равно третиране и равни възможности за всички, включително равенство между половете и равно заплащане за равностоен труд, обучение и развитие на уменията, заетост и приобщаване на хората с увреждания, мерки срещу насилието и тормоза на работното място и многообразие;

- ii) условия на труд, включително сигурна заетост, работно време, адекватно заплащане, социален диалог, свобода на сдружаване, съществуване на работнически съвети, колективно договаряне, включително дела на работниците, обхванати от колективни трудови договори, правата на информиране, консултиране и участие на работниците, равновесие между професионалния и личния живот и здравословни и безопасни условия;
 - iii) зачитане на правата на човека, основните свободи, демократичните принципи и стандарти, залегнали в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, включително Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, Декларацията на ООН за правата на коренното население, в Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда и в основните конвенции на Международната организация на труда, както и в Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Европейската социална харта и Хартата на основните права на Европейския съюз;
- v) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните управленски фактори:
- i) ролята на административните, управителните и надзорните органи на предприятието по отношение на въпросите на устойчивостта, техния състав, както и техния експертен опит и умения във връзка с изпълнението на тази роля или достъпа на тези органи до такива експертни познания и умения;
 - ii) основните характеристики на системите за вътрешен контрол и управление на риска на предприятието по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта и процеса за вземане на решения;
 - iii) бизнес етика и корпоративна култура, включително борба с корупцията и подкупите, защита на лицата, подаващи сигнали за нередности, и хуманно отношение към животните;
 - iv) дейности и ангажименти на предприятието, свързани с упражняване на неговото политическо влияние, включително дейности му по лобиране;
 - v) управлението и качеството на отношенията с клиентите, доставчиците и общностите, засегнати от дейностите на предприятието, включително платежните практики, особено по отношение на просрочените плащания към малките и средните предприятия;
3. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва прогнозната, ретроспективната, качествената и количествената информация, по целесъобразност, която предприятията трябва да отчитат.
4. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта са съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено от тези, които не подлежат на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, установени в членове 19а или 29а, и от доставчиците в нововъзникващи пазари и икономики. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва информацията относно веригите за създаване на стойност, която трябва да бъде оповестявана и която е пропорционална и съответстваща на капацитета и характеристиките на предприятията по веригите за създаване на стойност и на мащаба и сложността на дейностите им, и по-специално на тези, които не подлежат на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по член 19а или 29а. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта не уточняват оповестяванията, които биха изисквали от предприятията да получават информация от малки и средни предприятия в своята верига за създаване на стойност, която надвишава информацията, която трябва да бъде оповестена съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия, посочени в член 29в.
- Първа алинея не засяга изискванията на Съюза към предприятията да извършват процес на надлежна проверка.
5. При приемането на делегирани актове съгласно параграф 1 Комисията взема във възможно най-голяма степен предвид следното:
- a) работата по международните инициативи за определяне на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и съществуващите стандарти и рамки за отчитане на природния капитал и на парниковите газове, за отговорно бизнес поведение, за корпоративна социална отговорност и за устойчиво развитие;

- б) информацията, от която участниците на финансовите пазари се нуждаят, за да изпълнят задълженията си за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088 и в делегираните актове, приети съгласно посочения регламент;
- в) критериите, показателите и методиките, определени в делегираните актове, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/852, включително техническите критерии за проверка, установени съгласно член 10, параграф 3, член 11, параграф 3, член 12, параграф 2, член 13, параграф 2, член 14, параграф 2 и член 15, параграф 2 от посочения регламент, и изискванията за отчитане, определени в делегирания акт, приет съгласно член 8 от посочения регламент;
- г) изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове в декларацията за бенчмарка и в методиката за определяне на бенчмарка, както и минималните стандарти за съставянето на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и на бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, в съответствие с делегирани регламенти (ЕС) 2020/1816 ⁽¹⁾*, (ЕС) 2020/1817 ⁽²⁾* и (ЕС) 2020/1818 на Комисията ⁽³⁾*;
- д) оповестяването на информацията, посочена в актовете за изпълнение, приети съгласно член 434а от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията ⁽⁴⁾*;
- ж) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾*;
- з) Регламент (ЕС) 2021/1119;
- и) Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾*;
- й) Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾*.

Член 29в

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия

1. До 30 юни 2024 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за допълване на настоящата директива, за да предвиди стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, които са пропорционални и подходящи за капацитета и характеристиките на малките и средните предприятия, както и за мащаба и сложността на техните дейности. За малките и средните предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се определя информацията, която се оповестява в съответствие с член 19а, параграф 6.

Изискванията за отчитане, установени в делегираните актове, посочени в първа алинея, влизат в сила не по-рано от четири месеца след приемането им от Комисията.

2. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малки и средни предприятия се вземат предвид критериите, посочени в член 29б, параграфи 2—5. Доколкото е възможно, в тях се посочва също структурата, която да се използва за представяне на тази информация.

3. Най-малко на всеки три години след датата им на прилагане Комисията прави преглед на делегираните актове по настоящия член, като взема предвид техническия съвет на ЕКГФО, и по целесъобразност изменя тези делегирани актове, за да вземе предвид съответните промени, включително промените по отношение на международните стандарти.

^{(1)*} Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарк на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).

^{(2)*} Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).

^{(3)*} Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).

^{(4)*} Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

^{(5)*} Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

^{(6)*} Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1).

^{(7)*} Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17).“

9) Въмъква се следната глава:

„ГЛАВА 6Б

ЕДИНЕН ЕЛЕКТРОНЕН ФОРМАТ ЗА ОТЧИТАНЕ

Член 29г

Единен електронен формат за отчитане

1. Предприятията, които са предмет на изискванията на член 19а от настоящата директива, изготвят своя доклад за дейността в електронния формат за отчитане, определен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията (*), и маркират отчитането за устойчивостта, включително информацията, предвидена за оповестяване в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с единния електронен формат за отчитане, определен в посочения делегиран регламент.

2. Предприятията майки, които са предмет на изискванията на член 29а, изготвят своя консолидиран доклад за дейността в единния електронен формат за отчитане, определен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията, и маркират своето отчитане за устойчивостта, включително информацията, предвидена за оповестяване в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с електронния формат за отчитане, определен в посочения делегиран регламент.

(* Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).“

10) В член 30 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца след датата на баланса, предприятията публикуват надлежно одобрените годишни финансови отчети и доклада за дейността в електронния формат за отчитане, посочен в член 29г от настоящата директива, когато е целесъобразно, заедно със становището и декларацията, представени от задължителния одитор или одиторското дружество по член 34 от настоящата директива, според правото на всяка държава членка в съответствие с дял 1, глава III от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета (*).

Държавите членки могат да изискват от предприятията, за които се прилагат членове 19а и 29а, да предоставят на обществеността на своя уебсайт безплатно доклада за дейността. Когато дадено предприятие няма уебсайт, държавите членки могат да изискат от него да предостави при поискване писмено копие на своя доклад за дейността.

Когато независим доставчик на одиторски услуги дава становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), това становище се публикува заедно с документите, посочени в първа алинея от настоящия параграф.

Държавите членки обаче могат да освобождават предприятия от задължението да публикуват доклада за дейността, когато при поискване лесно може да се получи копие на доклада или на части от него на цена, която не надхвърля административните разходи за изготвянето му.

Освобождаването, предвидено в четвъртата алинея от настоящия параграф, не се прилага по отношение на предприятията, спрямо които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, предвидени в членове 19а и 29а.

(* Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).“;

11) в член 33 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на компетенциите, които са им предоставени съгласно националното право, имат колективна отговорност да гарантират, че следните документи са съставени и публикувани в съответствие с изискванията на настоящата директива и когато е целесъобразно — с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002, с Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б или член 29в от настоящата директива, и с изискванията на член 29г от настоящата директива:

- а) годишните финансови отчети, докладът за дейността и декларацията за корпоративно управление, когато се предоставя отделно; и
- б) консолидираните финансови отчети, консолидираните доклади за дейността и консолидираната декларация за корпоративно управление, когато се предоставя отделно.“

12) Заглавието на глава 8 се заменя със следното:

„Одитиране и изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта“

13) член 34 се изменя, както следва:

а) параграф 1, втора алинея се изменя, както следва:

i) буква а), подточка ii) се заменя със следното:

„ii) дали докладът за дейността е бил изготвен в съответствие с приложимите законови изисквания, с изключение на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, установени в член 19а от настоящата директива;“;

ii) вмъква се следната буква:

„aa) когато е целесъобразно, изразяват становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на настоящата директива, включително относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б или член 29в, относно извършвания от предприятието процес по идентифициране на отчитаната информация в съответствие с тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, относно съответствието с изискването за маркиране на отчитането за устойчивостта в съответствие с член 29г, както и относно съответствието с изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки могат да позволят на задължителен одитор или одиторско дружество, различни от тези, които извършват задължителния одит на финансовите отчети, да изразят становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква aa).“;

в) добавят се следните параграфи:

„4. Държавите членки могат да разрешат на независим доставчик на одиторски услуги, установен на тяхна територия, да изрази становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква aa), при условие че този независим доставчик на одиторски услуги подлежи на изисквания, които са еквивалентни на тези, установени в Директива 2006/43/ЕО (*) по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както е определено в член 2, точка 22 от посочената директива, и по-специално на изискванията относно:

- а) обучението и изпитите, за да се гарантира, че независимите доставчици на одиторски услуги ще придобият необходимите експертни познания по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
- б) продължаващото обучение;
- в) системата за гарантиране на качеството;
- г) професионалната етика, независимостта, обективността, поверителността и професионалната тайна;
- д) назначаването и освобождаването от длъжност;
- е) разследванията и санкциите;
- ж) организацията на работата на независимия доставчик на одиторски услуги, по-специално по отношение на наличието на достатъчно ресурси и персонал и поддържането на сметките и досиетата на клиентите; както и
- з) докладването за нередности.

Държавите членки гарантират, че когато независим доставчик на одиторски услуги дава становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква aa), това становище се изготвя в съответствие с членове 26а, 27а и 28а от Директива 2006/43/ЕО и че когато е приложимо, одиторският комитет или специален комитет проверява и наблюдава независимостта на независимия доставчик на одиторски услуги в съответствие с член 39, параграф 6, буква д) от Директива 2006/43/ЕО.

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одиторски услуги, акредитирани преди 1 януари 2024 г. за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008, не подлежат на изискванията за обучение и изпити, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф.

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одиторски услуги, които към 1 януари 2024 г. са в процес на акредитация в съответствие с приложимите национални изисквания, не подлежат на изискванията за обучение и изпити, посочени в първа алинея, буква а) по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, при условие този процес приключи до 1 януари 2026 г.

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одиторски услуги, посочени в трета и четвърта алинея, придобиват необходимите познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез изискването за продължаващо обучение, посочено в първа алинея, буква б).

Ако съгласно параграф първа алинея държава членка реши да позволи на независим доставчик на одиторски услуги да изрази становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква аа), тя също така позволява на задължителен одитор, различен от този, извършващ задължителния одит на финансовите отчети, да направи това, както е предвидено в параграф 3.

5. Считано от 6 януари 2027 г. държава членка, която е упражнила правото на избор, предвидено в параграф 4 (наричана по-нататък „приемаша държава членка“), позволява на независими доставчици на одиторски услуги, установени в държава членка, различна от приемашата държава членка (наричана по-нататък „държавата членка по произход“), да извършват изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Държавата членка по произход отговаря за надзора на независимите доставчици на одиторски услуги, установени на нейна територия, освен ако приемашата държава членка не реши да упражни надзор на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, извършвано от независими доставчици на одиторски услуги на нейна територия.

Ако приемашата държава членка реши да упражнява надзор върху изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, извършвано на нейна територия от независими доставчици на одиторски услуги, регистрирани в друга държава членка, приемашата държава членка:

- а) не налага на такива независими доставчици на одиторски услуги по-строги изисквания или задължения от тези, изисквани за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно националното законодателство за независимите доставчици на одиторски услуги или одитори, установени в приемашата държава членка; както и
- б) информира другите държави членки за решението си да упражнява надзор върху изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, извършвано от независими доставчици на одиторски услуги, установени в други държави членки.

6. Държавите членки гарантират, че когато съгласно правото на Съюза от дадено предприятие се изисква елементите на неговото отчитане във връзка с устойчивостта да бъдат проверени от акредитирана независима трета страна, докладът на акредитираната независима трета страна се предоставя или като приложение към доклада за дейността, или чрез други публично достъпни средства.

(*) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).“;

14) Въмква се следната глава:

„ГЛАВА 9А

ОТЧИТАНЕ ОТНОСНО ПРЕДПРИЯТИЯ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 40а

Отчети за устойчивост относно предприятия от трети държави

1. Всяка държава членка изисква от дъщерно предприятие, установено на нейна територия, чието крайно предприятие майка е уредено от правото на трета държава, да публикува и предоставя на разположение отчет за устойчивостта, обхващащ информацията, посочена в член 29а, параграф 2, буква а), подточки iii)–vi), букви б)–д) и когато е целесъобразно, буква ж), на равнище група на това крайно предприятие майка от трета държава.

Първа алинея се прилага само за големи дъщерни предприятия и за малки и средни дъщерни предприятия, с изключение на микропредприятията, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а).

Всяка държава членка изисква от клон, намиращ се на нейна територия, който е клон на предприятие, учредено от правото на трета държава, който или не е част от група, или в крайна сметка се притежава от предприятие, учредено в съответствие с правото на трета държава, да публикува и предоставя на разположение отчет за устойчивостта, обхващащ информацията, посочена в член 29а, параграф 2, буква а), подточки iii)—v), член 29а, параграф 2, букви б) —е) и когато е целесъобразно, буква з), на равнище група или, ако не е приложимо, на индивидуалното равнище на предприятието от трета държава.

Правилото, посочено в трета алинея, се прилага за клон само когато предприятието от трета държава няма дъщерно предприятие, както е посочено в първа алинея, и когато клонът е генерирал нетен оборот от над 40 милиона евро през предходната финансова година.

Първа и трета алинея се прилагат за дъщерните предприятия или клоновете, посочени в тези алинеи, само когато предприятието от трета държава на равнище група или, ако не е приложимо, на индивидуално равнище, е генерирало нетен оборот в Съюза в размер на повече от 150 милиона евро за всяка от последните две последователни финансови години.

Държавите членки могат да изискват от дъщерните предприятия или клоновете, посочени в първа и трета алинея, да им изпращат информация за нетния оборот, генериран на тяхна територия и в Съюза от предприятия от трети държави.

2. Държавите членки изискват отчетът за устойчивост, представен от дъщерното предприятие или клоната, както е посочено в параграф 1, да бъде изготвен в съответствие със стандартите, приети съгласно член 40б.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф отчетът за устойчивостта, посочен в параграф 1 от настоящия член, може да бъде изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б, или по начин, еквивалентен на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, определен в съответствие с акт за изпълнение относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приет съгласно член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО.

Когато информацията, изисквана за изготвянето на отчета за устойчивост, посочен в първа алинея от настоящия параграф, не е налична, дъщерното предприятие или клонът, посочени в параграф 1, изискват от предприятието от трета държава да му предостави цялата необходима информация, за да може то да изпълни задълженията си.

В случай че не е предоставена цялата изисквана информация, дъщерното предприятие или клонът, посочени в параграф 1, изготвят, публикуват и предоставят на разположение посочения в параграф 1 отчет за устойчивостта, съдържащ цялата информация, с която разполагат, получена или придобита, както и декларация, че предприятието от трета държава не е предоставило необходимата информация.

3. Държавите членки изискват отчетът за устойчивостта, посочен в параграф 1, да се публикува заедно със становище за изразяване на увереност, предоставено от едно или повече лица или дружества, разполагащи с правомощие да дават становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно националното право на предприятието от трета държава или на държава членка.

В случай че предприятието от трета държава не предостави становището за изразяване на увереност в съответствие с първа алинея, дъщерното предприятие или клонът издава декларация, в която посочва, че предприятието от трета държава не е предоставило необходимото становище за изразяване на увереност.

4. Държавите членки могат да информират Комисията ежегодно за дъщерните предприятия или клоновете на предприятия от трети държави, които са изпълнили изискването за публикуване, предвидено в член 40г, както и за случаите, в които е публикуван доклад, но дъщерното дружество или клонът са действали в съответствие с параграф 2, четвърта алинея от настоящия член. На своя уебсайт Комисията прави публично достъпен списък на предприятията от трети държави, които публикуват отчет за устойчивостта.

Член 40б

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за предприятия от трети държави

До 30 юни 2024 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 49 за допълване на настоящата директива, за да предвиди стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за предприятия от трети държави, в които се посочва информацията, която трябва да бъде включена в отчетите за устойчивостта, посочени в член 40а.

Член 40в

Отговорност за изготвянето, публикуването и предоставянето на достъпни отчети за устойчивостта относно предприятия от трети държави

Държавите членки предвиждат, че клоновете на предприятия от трети държави са длъжни да гарантират, доколкото им е известно и възможно, че техният отчет за устойчивостта е изготвен в съответствие с член 40а и че този отчет се публикува и предоставя на разположение в съответствие с член 40г.

Държавите членки предвиждат, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дъщерните предприятия, посочени в член 40а, носят колективна отговорност да гарантират, доколкото им е известно и възможно, че техният отчет за устойчивостта се изготвя в съответствие с член 40а и че този отчет се публикува и предоставя на разположение в съответствие с член 40г.

Член 40г

Публикуване

1. Дъщерните предприятия и клоновете, посочени в член 40а, параграф 1 от настоящата директива, публикуват своя отчет за устойчивостта заедно със становището за изразяване на увереност и когато е приложимо, декларацията, посочена в член 40а, параграф 2, четвърта алинея от настоящата директива, в срок от 12 месеца от датата на баланса за финансовата година, за която е изготвен отчетът, както е предвидено от всяка държава членка, в съответствие с членове 14—28 от Директива (ЕС) 2017/1132 и когато е приложимо, в съответствие с член 36 от посочената директива.

2. Когато отчетът за устойчивост заедно със становището за изразяване на увереност и когато е приложимо, с декларацията, публикувана в съответствие с параграф 1 от настоящия член, не са публично достъпни безплатно на уебсайта на регистъра, посочен в член 16 от Директива (ЕС) 2017/1132, държавите членки гарантират, че отчетът за устойчивостта заедно със становището за изразяване на увереност и когато е приложимо, заедно с декларацията, публикувана от предприятията в съответствие с параграф 1 от настоящия член, са публично достъпни на поне един от официалните езици на Съюза безплатно, не по-късно от 12 месеца след датата на счетоводния баланс за финансовата година, за която е изготвен докладът, на уебсайта на дъщерното предприятие или клона, както е посочено в член 40а, параграф 1 от настоящата директива.“

15) Заглавието на глава 11 се заменя със следното:

„ГЛАВА 11

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ“;

16) Въмква се следният член:

„Член 48и

Преходни разпоредби

1. В срок до 6 януари 2030 г. държавите членки разрешават на дъщерно предприятие от Съюза, което попада в обхвата на член 19а или член 29а и чието предприятие майка не е уредено от правото на държава членка, да изготвя консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта в съответствие с изискванията на член 29а, който включва всички дъщерни предприятия от Съюза на такова предприятие майка, за които се прилага член 19а или член 29а.

В срок до 6 януари 2030 г. държавите членки разрешават консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочено в първа алинея от настоящия параграф, да включва оповестяванията, предвидени в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, обхващащи дейностите, извършвани от всички дъщерни предприятия от Съюза на посоченото в първа алинея от настоящия параграф предприятие майка, които попадат в обхвата на член 19а или член 29а от настоящата директива.

2. Дъщерното предприятие от Съюза, посочено в параграф 1, е едно от дъщерните предприятия в Съюза на групата, реализирала най-голям оборот в Съюза през поне една от предходните пет финансови години, на консолидирана основа, когато е приложимо.

3. Консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочен в параграф 1 от настоящия член, се публикува в съответствие с член 30.

4. За целите на освобождаването, предвидено в член 19а, параграф 9 и член 29а, параграф 8, отчитането в съответствие с параграф 1 от настоящия член се счита за отчитане от предприятие майка на равнище група по отношение на предприятията, включени в консолидацията. Счита се, че отчитането в съответствие с параграф 1, втора алинея от настоящия член отговаря на условията, посочени съответно в член 19а, параграф 9, втора алинея, буква в) и член 29а, параграф 8, втора алинея, буква в).“

17) Член 49 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 29б, член 29в, член 40б и член 46, параграф 2, се предоставя на Комисията за срок от 5 години от 5 януари 2023 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, членове 29б, 29в и 40б и член 46, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3б. При приемането на делегирани актове съгласно членове 29б и 29в Комисията взема предвид техническия съвет на ЕКГФО, при условие че:

- а) този съвет е разработен при спазване на надлежната процедура, публичен надзор и прозрачност, с експертен опит и балансирано участие на съответните заинтересовани страни и с достатъчно публично финансиране, за да се гарантира тяхната независимост, както и въз основа на работна програма, по която са проведени консултации с Комисията;
- б) този съвет се съпровожда с анализи на разходите и ползите, които включват анализи на въздействията на техническия съвет по въпросите на устойчивостта;
- в) този съвет се придружава от пояснение на начина, по който се вземат предвид елементите, изброени в член 29б, параграф 5;
- г) участието в работата на ЕКГФО на техническо равнище се основава на експертния опит в отчитането във връзка с устойчивостта и не зависи от финансово участие.

Букви а) и г) не засягат участието на публични органи и национални организации за определяне на стандарти в техническата работа на ЕКГФО.

Придружителните документи към техническия съвет на ЕКГФО се представят заедно с този технически съвет.

Комисията провежда съвместни консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, относно проектите за делегираните актове преди тяхното приемане, както е посочено в членове 29б и 29в от настоящата директива.

Комисията иска становището на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), Европейския банков орган (ЕБО) и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕЮРА) относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, по-специално по отношение на неговото съответствие с Регламент (ЕС) 2019/2088 и с делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент. ЕОЦКП, ЕБО и ЕЮРА предоставят становищата си в срок до два месеца от датата на получаване на искането от Комисията.

Комисията се консултира също така с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на Европейския съюз за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с Платформата за финансиране за устойчиво развитие, създадена съгласно член 20 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, преди приемането на делегираните актове, посочени в членове 296 и 29в от настоящата директива. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, членове 296, 29в или 40б, или член 46, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на този акт в Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“.

Член 2

Изменения в Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 2, точка 1 се добавя следната буква:

„с) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитане във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).“;

2) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) декларации, изготвени от отговорните лица на издателя, чиито имена и функции са ясно указани, удостоверяващи, че доколкото им е известно, финансовите отчети, изготвени съгласно приложимия набор от счетоводни стандарти, дават вярна и точна представа за активите, пасивите, финансовото състояние, печалбата или загубата на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, и че докладът за дейността включва достоверен преглед на развитието и резултатите от дейността и състоянието на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, заедно с описание на основните рискове и неясноти по отношение на същите, и където е целесъобразно — че е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б от Директива 2013/34/ЕС, и със спецификациите, приети съгласно член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета (*);“;

(*) Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13);

б) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. Финансовите отчети се одитират в съответствие с член 34, параграф 1, първа алинея и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.

Задължителният одитор изразява становището и декларацията относно доклада за дейността, посочени в член 34, параграф 1, втора алинея, букви а) и б) и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.

Одиторският доклад, посочен в член 28 от Директива 2006/43/ЕО, на Европейския парламент и на Съвета (*), подписан от лицето или лицата, отговорни за извършването на дейността по член 34, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/34/ЕС, се оповестява изцяло публично заедно с годишния финансов отчет.

Когато е приложимо, се предоставя становище за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) и член 34, параграфи 2—5 от Директива 2013/34/ЕС.

Докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а от Директива 2006/43/ЕО, се оповестява изцяло публично заедно с годишния финансов отчет.

5. Докладът за дейността се съставя в съответствие с членове 19, 19а и 20 и член 29г, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС и включва спецификациите, приети в съответствие с член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2020/852, когато се съставя от предприятията, посочени в тези разпоредби.

Когато от издателя се изисква да изготви консолидиран отчет, консолидираният доклад за дейността се съставя в съответствие с членове 29 и 29а и член 29г, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС и включва спецификациите, приети съгласно член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2020/852, когато се съставя от предприятията, посочени в тези разпоредби.

(*) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).“;

3) Член 23, параграф 4 се изменя, както следва:

а) трета и четвърта алинея се заменят със следното:

„В съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2 от настоящата директива, Комисията взема необходимите решения за еквивалентността на счетоводните стандарти съгласно условията, установени в член 30, параграф 3 от настоящата директива, и за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, както е посочено в член 29б от Директива 2013/34/ЕС, които се използват от издателите от трети държави. Ако Комисията реши, че счетоводните стандарти или стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на трета държава не са еквивалентни, тя може да разреши на въпросните издатели да продължат да използват тези стандарти в рамките на подходящ преходен период.

В контекста на третата алинея от настоящия параграф Комисията приема също така чрез делегирани актове, приети в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в, и при спазване на условията, установени в членове 27а и 27б, мерки, насочени към създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приложими по отношение на издателите от повече от една държава.“;

б) добавя се следната алинея:

„Критериите, които Комисията използва при оценката на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, използвани от издатели от трети държави, посочени в трета алинея, гарантират най-малко следното:

а) че стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта изискват от предприятията да оповестяват информация относно екологични, социални и управленски фактори;

- б) че стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта изискват от предприятията да разкриват информация, необходима за разбиране на техните въздействия върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат тяхното развитие, резултати и състояниие.“

4) Въмква се следният член:

„Член 28г

Насоки на ЕОЦКП

След консултация с Европейската агенция за околна среда и с Агенцията на Европейския съюз за основните права ЕОЦКП издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 относно надзора, осъществяван от националните компетентни органи над отчитането във връзка с устойчивостта.“.

Член 3

Изменения в Директива 2006/43/ЕО

Директива 2006/43/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Предмет

Настоящата директива въвежда правила относно задължителния одит на годишните и консолидираните счетоводни отчети и относно изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.“

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) точки 2—6 се заменят със следното:

- „2. „задължителен одитор“ означава физическо лице, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и когато е приложимо — изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
3. „одиторско дружество“ означава юридическо лице или друго образувание, независимо от правната му форма, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и когато е приложимо — изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
4. „одиторско дружество от трета страна“ означава образувание, независимо от правната му форма, което извършва одити на годишните или консолидираните финансови отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от образуванието, регистрирано като одиторско дружество в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с член 3;
5. „одитор от трета страна“ означава физическо лице, което извършва одити на годишните или консолидираните финансови отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от лице, регистрирано като задължителен одитор в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с членове 3 и 44;
6. „одитор на група“ означава задължителен одитор (задължителни одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества), които извършват задължителен одит на годишните или консолидираните счетоводни отчети или, когато е приложимо, изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта;“;

б) вмъква се следната точка:

„16а. „основен партньор (основни партньори) по устойчивостта“ означава:

- а) задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) от одиторско дружество за конкретен ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта като основно отговорен(ни) за извършването на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от името на одиторското дружество; или
- б) в случая с изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта — поне задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) от одиторско дружество като основно отговорен(ни) за извършването на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на равнището на групата, и задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) като основно отговорен(ни) на равнището на основните дъщерни предприятия; или
- в) задължителният одитор (задължителните одитори), който (които) подписва(т) доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а;“;

в) добавят се следните точки:

- „21. „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитането във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива 2013/34/ЕС;
22. „изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта“ означава изпълнение на процедурите, които водят до становището, изразено от задължителния одитор или от одиторско дружество в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС;
23. „независим доставчик на одиторски услуги“ означава орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета (*) за конкретната дейност по оценяване на съответствието, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от Директива 2013/34/ЕС.

(*) Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за изискванията за акредитация и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).“;

3) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Образователна квалификация

1. Без да се засягат разпоредбите на член 11, физическо лице може да бъде одобрено да извършва задължителен одит само след като е постъпило в университет или образователна институция с равностойно равнище, след което е завършило курс на теоретична подготовка, преминало е през практическо обучение и е издържало изпит за професионална компетентност на заключително университетско или еквивалентна степен, организирано или признато от съответната държава членка.
2. Физическо лице може, в допълнение към одобрението за извършване на задължителни одити, предвидено в параграф 1 от настоящия член, да бъде одобрено да извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато са изпълнени допълнителните специфични изисквания на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея от настоящата директива.
3. Компетентните органи, посочени в член 32, си сътрудничат с цел постигане на сближаване на изискванията, предвидени в настоящия член. Когато започват подобно сътрудничество, компетентните органи вземат под внимание развитието в областта на одита и одиторската професия, и по-специално сближаването, което вече е постигнато в рамките на професията. Те си сътрудничат с Комитет на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) и с компетентните органи, посочени в член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, доколкото подобно сближаване е свързано със задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятията от обществен интерес.“;

- 4) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Изпит за професионална компетентност

1. Изпитът за професионалната компетентност, посочен в член 6, гарантира нужното равнище на теоретични познания по предметите, свързани със задължителния одит, и способността за прилагането на тези познания в практиката. Поне част от тази проверка е в писмена форма.

2. За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, изпитът за професионална компетентност, посочен в член 6, гарантира нужното равнище на теоретични познания по предметите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и способността за прилагането на тези познания в практиката. Поне част от тази проверка е в писмена форма.“;

- 5) В член 8 се добавя следният параграф:

„3. За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, проверката на теоретичните познания, посочена в параграф 1, включва също така най-малко следните предмети:

- а) нормативни изисквания и стандарти, свързани с подготовката на годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта;
- б) анализ на устойчивостта;
- в) процеси на надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;
- г) нормативни изисквания и стандарти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочени в член 26а.“

- 6) В член 10, параграф 1 се добавя следната алинея:

„За да бъде задължителният одитор или обучаващото се лице одобрен(о) да изпълнява ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, поне осем месеца от практическото обучение, посочено в алинея първа, е в областта на изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта.“;

- 7) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Комбинация от практическо обучение и теоретична подготовка

1. Държавите членки могат да предвидят, че периодът на теоретична подготовка в областите, посочени в член 8, параграфи 1 и 2, се признава като период на професионална дейност съгласно член 11, при условие че такава подготовка е удостоверена с изпит, признат от държавата членка. Такава подготовка трябва да бъде с продължителност от поне една година и с нея не може да се намалява периодът на професионална дейност с повече от четири години.

2. Периодът на професионална дейност и практическо обучение не трябва да бъде по-къс от курса на теоретична подготовка заедно с практическото обучение, изисквано съгласно член 10, параграф 1, първа алинея.“

- 8) В член 14, параграф 2 се добавя следната алинея:

„За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посоченият в първа алинея изпит за правоспособност обхваща достатъчните познания на задължителния одитор за законовите и подзаконовите разпоредби на тази приемаща държава членка, доколкото те са свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

9) Въмъква се следният член:

„Член 14а

Задължителни одитори, одобрени или признати преди 1 януари 2024 г., и лица в процес на одобрение за задължителни одитори към 1 януари 2024 г.

Държавите членки гарантират, че изискванията на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея не се прилагат за задължителните одитори, които са одобрени или признати за извършване на задължителни одити преди 1 януари 2024 г.

Държавите членки гарантират, че изискванията на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея не се прилагат за лицата, които към 1 януари 2024 г. следват процеса на одобрение, предвиден в членове 6—14, при условие че приключат процеса до 1 януари 2026 г.

Държавите членки гарантират, че задължителните одитори, одобрени преди 1 януари 2026 г., които желаят да изпълняват изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително по темите, изброени в член 8, параграф 3, чрез продължаващото обучение, посочено в член 13.“;

10) Член 16 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. По отношение на задължителните одитори публичният регистър съдържа най-малкото следната информация:

а) име, адрес и регистрационен номер;

б) ако е приложимо, име, адрес, адрес на интернет страницата и регистрационен номер на дружеството (дружествата) за одит, от което (които) задължителният одитор е нает или с което (които) той или тя е свързан/а като партньор или по друг начин;

в) дали задължителният одитор е одобрен също за извършване на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;

г) всички други регистрации като задължителен одитор при компетентните органи на други държави членки и като одитор в трети страни, включително името на регистриращия орган (имената на регистриращите органи), както и ако е приложимо, регистрационния номер (регистрационните номера), а така също и указание дали регистрацията се отнася до задължителния одит, до изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и до двете.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„В регистъра се посочва дали одиторските дружества от трети държави, посочени в първа алинея, са регистрирани за извършване на задължителен одит, на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и на двете.“;

11) Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) име и регистрационен номер на всички задължителни одитори, наети от одиторското дружество или свързани като партньори или по друг начин с него, и указание дали са одобрени също за извършване на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

б) В параграф 1 буква и) се заменя със следното:

„и) всички други регистрации като одиторско дружество при компетентните органи на други държави членки и като одиторско дружество в трети страни, включително името на регистриращия орган (имената на регистриращите органи), както и ако е приложимо, регистрационния номер (регистрационните номера), а така също и указание дали регистрацията се отнася до задължителния одит, до изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и до двете.“;

в) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„В регистъра се посочва дали одиторските дружества от трети държави, посочени в първа алинея, са регистрирани за извършване на задължителен одит, на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и на двете.“;

12) Член 24б се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че когато задължителният одит се извършва от одиторско дружество, то назначава поне един основен партньор по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по одита достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му/им необходими за успешното изпълнение на задълженията.

Държавите членки гарантират, че когато одиторско дружество изразява увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, то определя поне един основен партньор по устойчивостта, който може да бъде основният партньор или един от основните партньори по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по устойчивостта достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му/им необходими за успешното изпълнение на задълженията.

При определянето на основния партньор или основните партньори по одита и когато е приложимо — на основния партньор или основните партньори по устойчивостта, одиторското дружество се води основно от стремежа за осигуряване на качествени, независими и компетентно извършени одит и изразяване на увереност.

Основният одит партньор или основните одит партньори участват активно в извършването на задължителния одит. Основният партньор по устойчивостта участва активно в извършването на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. При извършването на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта задължителният одитор отделя достатъчно време за ангажимента и заделя достатъчно ресурси, за да може да изпълни успешно своите задължения.“;

в) в параграф 4 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) в случай на одиторско дружество — имената на основния партньор или основните партньори по одита и когато е приложимо — имената на основния партньор или основните партньори по устойчивостта;

в) начислените такси за задължителния одит, начислените такси за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и начислените такси за други услуги във всяка финансова година.“;

г) вмъква се следният параграф:

„5а. Задължителният одитор или одиторското дружество създава досие за всеки ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Задължителният одитор или одиторското дружество документира най-малко данните, вписани съгласно член 22б по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява всички други данни и документи, които са от значение като основа за доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а, както и за наблюдение на съответствието с настоящата директива и други приложими правни изисквания по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Досието за изразяване на увереност се затваря не по-късно от 60 дни след датата на подписване на доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а.

Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, досието за изразяването на увереност може да бъде включено в одитното досие.“;

д) параграф б се заменя със следното:

„Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява информация за всяка жалба, подадена в писмена форма относно провеждането на извършените задължителни одити и относно изпълнението на ангажиментите за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта.“;

13) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Такси за одит и изразяване на увереност

Държавите членки гарантират наличието на адекватни правила, които предвиждат, че таксите за задължителен одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта:

- а) не са повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на дружеството, подлежащо на задължителен одит или на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта; както и
- б) не могат да се основават на никаква форма на условност.“

14) Въмъкват се следните членове:

„Член 25б

Професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 21—24а относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Член 25в

Забранени услуги извън одита, в случаи когато задължителният одитор извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес

1. Задължителен одитор или одиторско дружество, който (което) извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес, или член на мрежа, към която принадлежи задължителният одитор или одиторското дружество, не предоставя пряко или непряко на предприятието от обществен интерес, спрямо което се извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, на неговото предприятие майка или на контролираните от него предприятия в рамките на Съюза забранените услуги извън одита, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея, букви б) и в) и букви д)—к) от Регламент (ЕС) № 537/2014, през:

- а) периода между началната дата на периода, подлежащ на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и публикуването на доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта; както и
- б) финансовата година, която непосредствено предхожда периода, посочен в буква а) от настоящия параграф, във връзка с услугите, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея, буква д) от Регламент (ЕС) № 537/2014.

2. Задължителният одитор или одиторското дружество, които изпълняват ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятия от обществен интерес, и когато задължителният одитор или одиторското дружество принадлежи към мрежа — всеки член на такава мрежа, може да предоставя на предприятието от обществен интерес, което е предмет на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, на неговото предприятие майка или на контролираните от него предприятия услуги извън одита, различни от забранените услуги извън одита, посочени в параграф 1 от настоящия член, или, ако е приложимо, забранените услуги извън одита, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 537/2014, или услугите, за които държавите членки считат, че представляват заплаха за независимостта, както е посочено в член 5, параграф 2 от посочения регламент, подлежи на одобрение от одиторския комитет, след като той правилно е оценил заплахите за независимостта и предпазните мерки, приложени в съответствие с член 22б от настоящата директива.

3. Когато член на дадена мрежа, към която принадлежи задължителният одитор или одиторското дружество, който (което) изпълнява ангажимент за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес, предоставя посочените в параграф 1 от настоящия член забранени услуги извън одита на предприятие, което има седалище в трета държава и е контролирано от предприятието от обществен интерес, подлежащо на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, съответният задължителен одитор или съответното одиторско дружество преценява дали независимостта му би била компрометирана поради предоставянето на тези услуги от члена на мрежата.

Ако независимостта му е повлияна, задължителният одитор или одиторското дружество прилага предпазни мерки за смекчаване на заплахите, причинени от предоставянето на забранени услуги извън одита, посочени в параграф 1 от настоящия член, в трета държава. Задължителният одитор или одиторското дружество може да продължи да извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятието от обществен интерес единствено ако може да обоснове в съответствие с член 22б, че предоставянето на такива услуги не засяга професионалната му преценка и доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Член 25г

Нередности

Член 7 от Регламент (ЕС) № 537/2014 се прилага *mutatis mutandis* за задължителен одитор или одиторско дружество, които изпълняват изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес.“

15) Въмква се следният член:

„Член 26а

Стандарти за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

1. Държавите членки изискват задължителните одитори и одиторските дружества да извършват изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията в съответствие с параграф 3.

2. Държавите членки могат да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, доколкото Комисията не е приела стандарт за изразяване на увереност в същата област.

Държавите членки съобщават на Комисията националните стандарти за изразяване на увереност, процедурите или изискванията за изразяване на увереност най-малко три месеца преди влизането им в сила.

3. Комисията приема, не по-късно от 1 октомври 2026 г., делегирани актове в съответствие с член 48а с цел допълване на настоящата директива, за да предвиди стандарти за изразяване на ограничена увереност, с цел определяне на процедурите, които да бъдат извършвани от одитора (одиторите) и одиторското дружество (одиторските дружества), въз основа на които те ще направят своите заключения по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително планирането на ангажимента, анализа и отговора на рисковете, както и вида на заключенията, които ще бъдат включени в доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или когато е приложимо, в одиторския доклад.

Не по-късно от 1 октомври 2028 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 48а с цел допълване на настоящата директива, за да предвиди стандарти за изразяване на разумна увереност, след оценка, за да определи дали разумните гаранции са осъществими за одиторите и предприятията. Като се вземат предвид резултатите от тази оценка и следователно, ако е целесъобразно, в тези делегирани актове се определя датата, от която становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), трябва да се основава на ангажимент за изразяване на разумна увереност, който се основава на тези стандарти за изразяване на разумна увереност.

Комисията може да приеме стандартите за изразяване на увереност, посочени в първа и втора алинея, само ако те:

- са разработени в рамките на надлежен процес, публичен надзор и прозрачност;
- допринасят за повишаване на равнището на достоверност и качество на годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта; и
- допринасят за общественото благо в рамките на Съюза.“

16) Въмъква се следният член:

„Член 27а

Изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта

1. Държавите членки гарантират, че в случай на ангажимент за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на група предприятия:

- а) по отношение на консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта одиторът на групата носи цялата отговорност за доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а;
- б) одиторът на групата прави оценка на работата по изразяване на увереност, извършена от независим(и) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитор (одитори) от трета страна, задължителен одитор (задължителни одитори), от одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна или одиторско дружество (одиторски дружества) за целите на изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, и документира естеството, времевата рамка и обхвата на работата, извършена от тези одитори, включително, когато е приложимо, извършения от одитора на групата преглед на съответни части от документацията по изразяването на увереност на тези одитори; както и
- в) одиторът на групата прави проверка на работата по изразяване на увереност, извършена от независим(и) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитор (одитори) от трета страна, задължителен одитор (задължителни одитори) и от одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна или одиторско дружество (одиторски дружества) за целите на изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, и документира това.

Документацията, съхранявана от одитора на групата, дава възможност на съответния компетентен орган да прави проверки на работата на одитора на групата.

За целите на първа алинея, буква в) от настоящия параграф одиторът на групата иска съгласието на независимия (независимите) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитора (одиторите) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или съответните одиторски дружества за предаването на съответната документация при провеждането на изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта като условие за това одиторът на групата да разчита на работата на независимия(ите) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитора (одиторите) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или съответните одиторски дружества.

2. Когато одиторът на групата не е в състояние да спази разпоредбите на параграф 1, първа алинея, буква в), той предприема необходимите мерки и информира за това съответния компетентен орган.

Тези мерки включват, когато е целесъобразно, извършването на допълнителна работа по изразяване на увереност — пряко или чрез възлагане на тези задачи на подизпълнител, в съответното дъщерно предприятие.

3. Когато одиторът на групата подлежи на проверка за гарантиране на качеството или на разследване относно изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на група предприятия, одиторът на групата при поискване предоставя на компетентния орган съответната документация, която съхранява във връзка с работата по изразяване на увереност, извършена от съответния(ите) независим(и) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, съответния(ите) одитор(и) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или одиторското дружество (одиторските дружества) за целите на изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, включително всякакви работни документи, свързани с него.

Компетентният орган може да поиска от съответните компетентни органи съгласно член 36 допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от задължителния одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) за целите на изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.

Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие майка или дъщерно предприятие от група предприятия се извършва от всеки одитор (одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна, компетентният орган може да поиска допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от всеки одитор (одитори) от трета страна или всяко одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна, от съответните компетентни органи на третата страна чрез действащите договарености.

Чрез дерогация от трета алинея, когато на предприятие майка или дъщерно предприятие от група от предприятия е извършено изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от всеки независим доставчик на одиторски услуги, одитор (одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна, които не са сключили действащи договорености, одиторът на групата при поискване отговаря и за гарантирането на надлежното предоставяне на допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от независимия(-ите) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитора (одиторите) или одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна, включително работните документи, свързани с изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта. С цел гарантиране на такова предоставяне одиторът на групата съхранява копие от тази документация или се договаря с независимия(-ите) доставчик (доставчици) на одиторски услуги, одитора (одиторите) или одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна при поискване да получи неограничен достъп до документацията, или предприема други подходящи действия. Ако поради правни или други причини работните документи по изразяването на увереност не могат да бъдат предоставени от дадена трета страна на одитора на групата, документацията, съхранявана от одитора на групата, удостоверява, че тя или той е предприел(а) необходимите процедури за получаване на достъп до документацията по изразяването на увереност, като в случай на пречки, различни от пречки от правно естество, свързани със законодателството на третата страна, в документацията се включва доказателство за съществуването на такава пречка.“

17) В член 28, параграф 2 буква д) се заменя със следното:

„д) включва становище и изявление, всяко от които се основава на работата, извършена в хода на одита, съгласно посоченото в член 34, параграф 1, втора алинея, букви а) и б) от Директива 2013/34/ЕС;“

18) Въмъква се следният член:

„Член 28а

Доклад за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта

1. Задължителният одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) представят в доклад за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта резултатите от това изразяване на увереност. Този доклад се изготвя в съответствие с изискванията за стандарти за изразяване на увереност, приети от Комисията чрез делегирани актове, приети съгласно член 26а, параграф 3, или, до приемането от Комисията на тези стандарти за изразяване на увереност, в съответствие с националните стандарти за изразяване на увереност, както е посочено в член 26а, параграф 2.

2. Докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се изготвя в писмена форма и в него:

а) се посочва дружеството, чието годишно или консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта е предмет на ангажимента за изразяване на увереност; се посочва годишното или консолидираното отчитане за устойчивостта и датата и периодът, които обхваща; и се определя на прилаганата при подготвянето му рамка за отчитане във връзка с устойчивостта;

б) се включва описание на обхвата на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и се посочват като минимум стандартите за изразяване на увереност, в съответствие с които е извършено изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;

в) се включва становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от Директива 2013/34/ЕС.

3. Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се извършва от повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, задължителният одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) изразяват съгласие за резултатите от изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и представят съвместен доклад и становище. В случай на несъгласие всеки задължителен одитор или одиторско дружество представя своето мнение в отделен абзац от доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и посочва причината за несъгласието.

4. Задължителният одитор, извършващ изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, подписва и поставя дата на доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се извършва от одиторско дружество, докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се подписва поне от задължителния одитор (задължителните одитори), извършващи изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от името на одиторското дружество. Когато едновременно са ангажирани повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се подписва от всички задължителни одитори или поне от задължителните одитори, извършващи изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от името на всяко одиторско дружество. При изключителни обстоятелства държавите членки могат да предвидят, че този подпис или подписи не следва да се разкрива(т) пред обществеността, ако такова разкриване би могло да доведе до непосредствена и съществена заплаха за физическата сигурност на някое лице.

Във всеки случай името или имената на участващото лице или участващите лица се съобщават на съответните компетентни органи.

5. Държавите членки могат да поставят изискване, според което, когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта може да бъде включен в одиторския доклад като отделен раздел.

6. Докладът на задължителния одитор или одиторското дружество относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта отговаря на изискванията по параграфи 1—5.“

19) Член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо професионално образование и съответстващ опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и когато е приложимо, в отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или в други услуги, свързани с устойчивостта, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“;

б) в параграф 1 буква е) се заменя със следното:

„е) обхватът на проверката за гарантиране на качеството, подкрепен със съответна проверка на избрани документи от одита и когато е приложимо — на документи за изразяване на увереност, включва оценка на спазването на приложимите стандарти за одит и изискванията за независимост и когато е приложимо — на стандартите за изразяване на увереност и на оценка на количеството и качеството на изразходваните средства, на таксите за одита и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и на системата за вътрешен качествен контрол на одиторското дружество;“;

в) в параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) проверките за гарантиране на качеството се осъществяват въз основа на анализ на риска и, по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, извършващи задължителен одит съгласно определението в член 2, точка 1, буква а), и ако е приложимо, извършващи изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта — поне веднъж на всеки шест години;“;

г) в параграф 2, буква а) се заменя със следното:

„а) проверяващите лица имат подходящо професионално образование и съответен опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и ако е приложимо — в отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или в други свързани с устойчивостта услуги, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“;

д) вмъква се следният параграф:

„2а. Държавите членки могат да освободят до 31 декември 2025 г. лицата, които извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от изискването да имат съответния опит в отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта.“

20) В член 30 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират наличието на ефективни системи от разследвания и санкции за откриване, коригиране и предотвратяване на неправилно извършване на задължителния одит и на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

2. Без да се засягат техните режими в областта на гражданската отговорност, държавите членки предвиждат ефективни, пропорционални и възпиращи санкции по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, когато задължителният одит или изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта не се извършват в съответствие с разпоредбите, приети при прилагането на настоящата директива и когато е приложимо, на Регламент (ЕС) № 537/2014.

Държавите членки могат да решат да не определят правила за административни санкции за нарушения, които вече са обхванати от националното наказателно право. В такъв случай те съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.“

21) В член 30а, параграф 1 се вмъква следната буква:

„ва) временна забрана с продължителност до три години за задължителния одитор, одиторското дружество или основния партньор по устойчивостта да извършва изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и/или да подписва доклади за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;“

22) В член 30а, параграф 1 се вмъква следната буква:

„га) декларация, че докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта не отговаря на изискванията на член 28а от настоящата директива;“

23) Член 32 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 първата алинея се заменя със следното:

„3. Компетентният орган се ръководи от лица, които не упражняват дейността и които имат познания в областите, свързани със задължителния одит и когато е приложимо — с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Те се избират в съответствие с независима и прозрачна процедура за номиниране.“;

б) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) приемането на стандарти за професионална етика, вътрешен контрол на качеството в одиторските дружества, одитирането и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, с изключение на случаите, когато тези стандарти са приети или одобрени от органи на други държави членки;“

24) Вмъква се следният член:

„Член 36а

Регулаторни договорености между държавите членки при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 34 и 36 относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

25) Член 37 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Първа алинея се прилага за назначаването на задължителния одитор или одиторското дружество за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Първа алинея се прилага за назначаването на задължителния одитор или одиторското дружество за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забранява се всяка договорна клауза, по силата на която изборът на общото събрание на акционерите или членовете на одитираното дружество съгласно параграф 1 се ограничава до определени категории или списъци на задължителни одитори или одиторски дружества във връзка с назначаването на даден задължителен одитор или одиторско дружество, които да извършват задължителния одит и когато е приложимо — изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на това дружество. Всички подобни съществуващи клаузи са нищожни.

Държавите членки гарантират, че акционерите или членовете на големи предприятия, за които се прилагат членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, с изключение на предприятията, посочени в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива, които представляват повече от 5 % от правата на глас или 5 % от капитала на предприятието, действащи индивидуално или колективно, имат право да внасят предложение за решение, което да бъде прието на общото събрание на акционерите или членовете и с което се изисква акредитирана трета страна, която не принадлежи към същото одиторско дружество или мрежа като задължителния одитор или одиторското дружество, извършващо задължителния одит, да изготви доклад за някои елементи на отчитането във връзка с устойчивостта и че този отчет се предоставя на общото събрание на акционерите или членовете.“

26) Член 38 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки гарантират, че задължителните одитори или одиторски дружества могат да бъдат освобождавани само при наличие на подходящи основания. Различията в гледната точка относно счетоводното третиране, процедурата на одита или, когато е приложимо, процедурата по отчитането във връзка с устойчивостта или изразяването на увереност не представлява подходящо основание за освобождаване.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Задължението за предоставяне на информация, предвидено в първа алинея, се прилага и по отношение на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

в) в параграф 3 се добавя следната алинея:

„Първа алинея се прилага и по отношение на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

27) Член 39 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„4а. Държавите членки могат да разрешат функциите, възложени на одиторския комитет и отнасящи се до отчитането във връзка с устойчивостта и свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да се изпълняват от административния или надзорния орган като цяло или от специален орган, създаден от административния или надзорния орган.“;

б) в параграф 6 букви а)—д) се заменят със следното:

„а) информира административния или надзорния орган на одитирания субект за резултата от задължителния одит и когато е приложимо — за резултата от дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и пояснява по какъв начин задължителният одит и дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са допринесли за достоверността на финансовото отчитане и съответно на отчитането във връзка с устойчивостта, както и каква е ролята на одиторския комитет в този процес;

б) наблюдава процеса на финансово отчитане и когато е приложимо — на отчитане във връзка с устойчивостта, включително процеса на електронно оповестяване, посочен в член 29г от Директива 2013/34/ЕС, както и процеса, извършен от предприятието по идентифициране на оповестената информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от посочената директива, и представя препоръки или предложения за гарантиране на тяхната достоверност;

в) наблюдава ефективността на системата за вътрешен контрол на качеството и на системата за управление на риска на предприятието и когато е приложимо — на системата за вътрешен одит, отнасящи се до финансовото отчитане и когато е приложимо — до отчитането във връзка с устойчивостта на предприятието, включително процеса на неговото електронно оповестяване в съответствие с посоченото в член 29г от Директива 2013/34/ЕС, без да нарушава неговата независимост;

г) наблюдава задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети и когато е приложимо — изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално тяхното извършване, като взема предвид констатациите и заключенията на компетентния орган съгласно член 26, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014;

д) проверява и наблюдава независимостта на задължителните одитори или одиторските дружества в съответствие с членове 22, 22а, 22б, 24а, 24б, 25б, 25в и 25г от настоящата директива, както и с член 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014, и по-специално целесъобразността на предоставянето на услуги извън одита на одитираното дружество в съответствие с член 5 от същия регламент.“;

28) Член 45 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държава членка регистрират в съответствие с членове 15—17 от настоящата директива всеки одитор и одиторско дружество от трета държава, когато този одитор или това одиторско дружество от трета държава представят одиторски доклад относно годишните или консолидираните финансови отчети или когато е приложимо — доклад за изразяване на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на предприятие, учредено извън Съюза, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на тази държава членка, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), освен когато въпросното предприятие е емитент изключително на дългови ценни книжа в обращение, за които се прилага едно от следните:

- а) такива ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС преди 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 50 000 EUR на датата на издаването, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминация за единица на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR;
- б) такива ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС от 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 100 000 EUR на датата на издаването, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминация за единица на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR.

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“;

- б) параграфи 4—6 се заменят със следното:

„4. Без да се засяга член 46, одиторските доклади относно годишните или консолидираните счетоводни отчети или, когато е приложимо, докладите за изразяване на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1 от настоящия член, издадени от одитори от трети страни или одиторски дружества, които не са регистрирани в държавата членка, нямат правно действие в тази държава членка.

5. Държава членка може да регистрира одиторско дружество от трета държава за целите на одита на финансовите отчети само ако:

- а) мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета страна отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10, с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3 и член 10, параграф 1, втора алинея;
- б) одиторът от трета страна, извършващ одита от името на одиторско дружество от трета държава, отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10, с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3 и член 10, параграф 1, втора алинея;
- в) одитът на годишните или консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 1 от настоящия член, се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, посочени в член 26, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 226 и 25, или с равностойни стандарти и изисквания;
- г) одиторското дружество от трета страна публикува на уебсайта си годишен доклад за прозрачността, който включва информацията, посочена в член 13 от Регламент (ЕС) № 537/2014, или спазва равностойни изисквания за оповестяване.

Държава членка може да регистрира одиторско дружество от трета държава за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта само ако:

- а) мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета страна отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10;
- б) одиторът от трета страна, извършващ дейността по изразяване на увереност от името на одиторско дружество от трета държава, отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10;
- в) изразяването на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочено в параграф 1, се извършва в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, посочени в член 26а, както и с изискванията, установени в членове 22, 226, 25 и 25б, или с равностойни стандарти и изисквания;
- г) одиторското дружество от трета страна публикува на уебсайта си годишен доклад за прозрачността, който включва информацията, посочена в член 13 от Регламент (ЕС) № 537/2014, или спазва равностойни изисквания за оповестяване.

5а. Държава членка може да регистрира одитор от трета държава за целите на одита на финансовите отчети само ако той отговаря на изискванията, предвидени в параграф 5, първа алинея, букви б), в) и г) от настоящия член.

Държава членка може да регистрира одитор от трета държава за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта само ако той отговаря на изискванията, предвидени в параграф 5, втора алинея, букви б), в) и г) от настоящия член.

6. С цел осигуряване на еднаквото прилагане на параграф 5, първа алинея, буква в) и параграф 5, втора алинея, буква в) от настоящия член, на Комисията се предоставят правомощията да взема решения относно равностойността, посочена в тези разпоредби, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Държавите членки могат да оценяват равностойността, посочена в параграф 5, първа алинея, буква в) и параграф 5, втора алинея, буква в) от настоящия член, доколкото Комисията не е взела такова решение.

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 48а за допълнение на настоящата директива с цел установяване на общи критерии за равностойност, които трябва да се използват, когато се оценява дали одитът на финансовите отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта по параграф 1 от настоящия член се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, определени в член 26, и със стандартите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочени съответно в член 26а, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 24 и 25. Такива критерии, които са приложими към всички трети страни, се използват от държавите членки при оценяване на равностойността на национално равнище.“

29) Член 48а се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26а, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия по член 26, параграф 3, член 26а, параграф 3, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, параграф 3, член 26а, параграф 3, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 или член 47, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на същия акт в Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да бъде удължен с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“.

Член 4

Изменения на Регламент (ЕС) № 537/2014

Регламент (ЕС) № 537/2014 се изменя, както следва:

1) В член 4, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„За целите на посочените в първа алинея от настоящия параграф ограничения те не се прилагат спрямо ангажимент за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта и услуги извън одита, които са различни от посочените в член 5, параграф 1 и които се изискват съгласно законодателството на Съюза и националното законодателство.“

2) Член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, втора алинея (буква в) се заменя със следното:

„в) „воденето на счетоводство, изготвянето на счетоводна документация и финансови отчети, както и извършването на отчитане във връзка с устойчивостта;“;

б) в параграф 4 след първата алинея се добавя следната алинея:

„Одобрението от одиторския комитет, посочен в първа алинея, не е необходимо за изпълнението на ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“.

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да изпълнят изискванията на членове 1—3 от настоящата директива 6 юли 2024 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

2. Държавите членки прилагат разпоредбите, необходими за спазване на член 1, с изключение на точка 14:

а) за финансовите години от 1 януари 2024 г. включително:

i) за големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, съгласно определението в член 2, точка 1 от посочената директива, които към датите на балансите си надвишават средния брой от 500 служители през финансовата година;

ii) за дружества, извършващи дейност в обществен интерес, по смисъла на член 2, точка 1 от Директива 2013/34/ЕС, които са предприятия майки на голяма група съгласно определението в член 3, точка 7 от посочената директива, които към датите на балансите си на консолидирана основа надвишават средния брой от 500 служители през финансовата година;

б) за финансовите години от 1 януари 2025 г. включително:

i) за големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), точка i) от настоящата алинея;

ii) за предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), точка ii) от настоящата алинея;

в) за финансовите години от 1 януари 2026 г. включително:

i) за малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от същата директива;

ii) за малки и несложни институции, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013 при условие че те са големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от посочената директива, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от същата директива;

- iii) за каптивните застрахователни предприятия, съгласно определението в член 13, точка 2 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁹⁾, и каптивните презастрахователни предприятия, съгласно определението в член 13, точка 5 от посочената директива, при условие че те са големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС или че са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от посочената директива, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от същата директива.

Държавите членки прилагат разпоредбите, необходими за спазване на член 1, точка 14, за финансовите години, започващи на 1 януари 2028 г. или след тази дата.

Държавите членки прилагат разпоредбите, необходими за спазване на член 2:

а) за финансовите години от 1 януари 2024 г. включително:

- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са големи предприятия съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, които към датите на балансите си надвишават средния брой от 500 служители през финансовата година;
- ii) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, точка 7 от Директива 2013/34/ЕС, които към датите на балансите си на консолидирана основа надвишават средния брой от 500 служители през финансовата година;

б) за финансовите години от 1 януари 2025 г. включително:

- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са големи предприятия съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), точка i) от настоящата алинея;
- ii) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, точка 7 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), точка ii) от настоящата алинея;

в) за финансовите години от 1 януари 2026 г. включително:

- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС;
- ii) за издатели, определени като малки и опростени институции в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че те са големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от посочената директива, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от същата директива;
- iii) за издатели, определени като каптивни застрахователни предприятия в член 13, точка 2 от Директива 2009/138/ЕО или каптивни презастрахователни предприятия в член 13, точка 5 от посочената директива, при условие че те са големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС или че са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) от посочената директива и които не са микропредприятия, съгласно определението в член 3, параграф 1 от посочената директива.

⁽³⁹⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

Държавите членки прилагат разпоредбите, необходими за спазване на член 3, за финансовите години, започващи на 1 януари 2024 г. или след тази дата.

3. Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

4. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 6

Преглед и докладване

1. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на настоящата директива за изменение, включващ, *inter alia*:

- а) оценка на постигането на целите на настоящата директива за изменение, включително сближаването на практиките за докладване между държавите членки;
- б) оценка на броя на малките и средните предприятия, които доброволно използват стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29в от Директива 2013/34/ЕС;
- в) оценка на това дали и как обхватът на разпоредбите, изменени с настоящата директива за изменение, следва да бъде допълнително разширен, по-специално по отношение на малките и средните предприятия и предприятията от трети държави, извършващи дейност пряко на вътрешния пазар на Съюза без дъщерно дружество или клон на територията на Съюза;
- г) оценка на прилагането на изискванията за отчитане по отношение на дъщерните предприятия и клоновете на предприятия от трети държави, въведени с настоящата директива за изменение, включително оценка на броя на предприятията от трети държави, които имат дъщерно предприятие или клон, отчитащи информация в съответствие с член 40а от Директива 2013/34/ЕС; оценка на механизма за прилагане и на праговете, определени в посочения член;
- д) оценка на това дали и как да се гарантира достъпността за хората с увреждания до отчетите за устойчивостта, публикувани от предприятията, попадащи в обхвата на настоящата директива за изменение.

Докладът се публикува до 30 април 2029 г. и на всеки три години след това и се придружава, ако е целесъобразно, от законодателни предложения.

2. В срок до 31 декември 2028 г. Комисията прави преглед и докладва за равнището на концентрация на пазара на гаранции за устойчивост. При този преглед се вземат предвид националните режими, приложими за независимите доставчици на одиторски услуги, и се оценява дали и до каква степен тези национални режими допринасят за отварянето на застрахователния пазар.

В срок до 31 декември 2028 г. Комисията оценява възможните правни мерки за осигуряване на достатъчна диверсификация на пазара за изразяване на увереност във връзка с устойчивостта и подходящо качество на отчитането във връзка с устойчивостта. Комисията прави преглед на мерките по член 34, предвидени в член 34 от Директива 2013/34/ЕС и оценява необходимостта от разширяване на обхвата им по отношение на други големи предприятия.

Докладът се представя на Европейския парламент и на Съвета в срок до 31 декември 2028 г. и се придружава, ако е целесъобразно, от законодателни предложения.

Член 7

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4 от настоящата директива се прилага от 1 януари 2024 г. за финансовите години, започващи на 1 януари 2024 г. или след тази дата.

Член 8

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Член 4 е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2022 година.

За Европейския парламент
Председател
R. METSOLA

За Съвета
Председател
M. BEK
